

HACI İDRİS

İLÂHÎ NUR

İ İ

İLÂHÎ NUR

Redaktor:

Ə İ İ İ

Tərtibçi:

Ş İ

İ İ İ

– Bakı: Mütərcim, 2014. – 168 səh.

İ 4702060000
026 145 – 14

© Hacı İdris, 2014

Tanrıya tapınan yazar

Tanrı kainatı sözlə yaratdı. Sözü gücü ilə insanlara bir-biri ilə ünsiyyət qurmaq, dərdini bölüşüb sevincinə şərik olmaq imkanı verdi. Söz ürək sirrinin açarı, düşüncənin ifadəçisi rolunu oynadı. Nəsillər arasında körpü rolunu oynayan söz insanlığı, bəşəriyyəti kamilləşdirdi. Bəzən Adəm oğlu İblisə uyub şər işlər dalınca gedəndə Ulu Tanrı sözü qüdrəti ilə özünü nişan verdi, yolunu azmışları haqqa-ədələtə çağırırdı. Bütün bunlar yetmirmiş kimi, Qadir Allah sevimli-seçdiklərinə vergi verdi, söz qoşmaq, söz demək vergisi. Hikmət dünyası sözü sehiri ilə insanların üzünə açıldı. Amma nə insan sözdən doydu, nə də sözlər tükəndi. Beləcə, yaranışından üzü bəri bu dünya sözlə yaşadı, sözlə nəfəs aldı.

Hacı İdrisin söz dünyası ilə həyatının ən ağır günlərində tanış oldum. Əbəş deyilməyib ki, söz ruhun qidasıdır. Lakin ruhumun sözlə qidalanacaq halı qalmamışdı. Fikrimi toparlayıb qəlbində Tanrı kəlamı yaşadan bir insanın iç aləminə qədəm basdım. Dərdi başdan aşanda könlünü sözə meydan eləyən, sözdən əlac umub, onda nicat tapan bir sadə insanın duyğuları məni bir daha göynətdi:

ə ə ı ı
 ə ı ə ə ı
ə ı
 ə ə ı

Oxuduqca bəşəriyyətin gələcəyindən narahat bir insan gözlərim önündə canlandı. O, qəlblərə Tanrı sevgisi aşılamaqla şərdən, bəd əməllərdən uzaq olmağa, müqəddəs Qurandan, hədislərdən gətirilən hikmətli fikirlərlə haqqa, ədələtə tapınmağa çağırırdı. Burada Allah sevgisi Vətən, torpaq sevgisinə qarışmışdı. İnsanlarda dinə məhəbbət, Tanrıya,

Peyğəmbərə sədaqət hissini vacibliyini önə çəkən bu incə ruh sahibi bəzən zamanın olaylarına ayıq yanaşmağı, qiymət gününü unutmamağı xatırladır:

ə ı ı ı
 ı ə ə ı ı ı
 ı ş ı ə ı
 ə ə ğ

Poeziyada öz sözünü demək çətindir və hər kəsə tarixdə yaşamaq qisməti verilməyib. Hacı İdris bu iddiada olan yazarlardan da deyil. Onun hissləri adi bir insanın özünə-məxsus yaşantılarını əks etdirən təmiz, saf duyğuların ifadəsidir. Burada körpə ikən atasını itirən bir Tanrı bəndəsinin ağrı-acısı da kövrək duyğularla qələmə alınmışdır. Hansı səviyyədə, hansı tərzdə ifadə olunmasından asılı olmayaraq Hacı İdris duyğularına hakimdir. Yaradana tapınıb ona pak bir inamla ibadət edən yazar missiyasını ibabətə çağırışda görür:

ş ı ə ə ə
 ı ı ə
 ə ə ə ə ə
 ı ə

Təbii ki, hər oxucunun öz yanaşma tərz, öz dəyərləndirmə meyarı var. Sözə qısqanmaq olmaz. Hər qəlbin xoş sözə ehtiyacı var. Hacı İdrisin söz dünyasından kimsə nəşə götürsə, bu da onun bir qazancıdır. “Tanrı yardımçınız olsun!” duası ilə Sizə xeyirli qazanclar arzulayıram.

1

pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Xəzinə xarabalıqlarda olur...

Hacı İdrisi az bir zamandan tanıyıram. İlk baxışdan sadə insan xisləti ilə mənim qəlbimə yaxın oldu. Şeirləri ilə tanış olduqca Hacı'nın iç aləmi daha özünü geniş mənada təzahür etdi. Onun poetik və fəlsəfi düşüncələri məni daha valeh etdi. Şeirlərində olan qəlb yangısı sevgi-məhəbbət nisgili əsl aşiqlik, varlığı qədər sevməyi bacaran və onu çılpalıqlığı ilə misraya gətirə bilən Məcnun şair obrazını canlandırıdı məni iç aləmində.

ə ə ə 1
ə ş
ə ə 1 1 ə
ə ə ə

Hacı İdrisin qəlbində İlahi nur olduğu üçün o, bu nuru oxucusu ilə bölüşür. Olmayan şeyin nəyindən verərlər?! Əlbəttə, Hacı İdris olanını-varını paylaşır.

ş 1 1
ş ə ə ə
ə ə ğ 1 ə
ə ş 1 1 ə ə

Deyilməyən söz yoxdur. Zaman-zaman dövrün nəhəng şairləri həyatın bütün sahələrindən yazmış, nəsillərə öz incilərini – qiymətli şeir nümunələrini yadigar qoyub getmişlər. Buna baxmayaraq hər dövrün şairləri həmin şerləri ayrı-ayrı şəkildə öz dillərində, bəzən də sadə şəkildə, tozlarını silib özünüküləşdirmiş və yenidən həyata gətirmişlər. Özümdən bir misal: adı məlum olmayan şairlərdən biri belə bir beyt yazıb:

ə ə ə ə ə ə ə
ə ı ə ə ə ə ı ı ş ə

Mən həmin beyti bir az sadə şəkildə deməklə özümün-
küləşdirmişəm. Diqqət edək:

ə ə ə ə ı ş ə
ə ə ə ə ı ş ə

Bunu yazmaqla bir daha yuxarıda qeyd etdiklərimi
təsdiqləmək istəyirəm ki, deyilməyən söz yoxdur. Lakin
şairin zirəkliyi odur ki, o köhnə-qədim ifadə ilə öz dili və
düşüncəsi ilə yeni həyat verə bilər. Hacı İdris sözün əsl
mənasında belə şairlərdəndir. Onun sevgi-məhəbbətə aid
bütün şerlər sanki, başına gələn həyat macərasıdır.

ə ə
ı əş ı ş ə ə ə
İ ə ə ə ə ə
ə ə

Hacı İdrisin nəsil şəcərəsində ruhanilər olub bu baxım-
dan onun qəlbində iman-əqidə kökdən gəlir. Lakin, şairin
özünün həcc qılması onun dini dünyagörüşünü bir daha
zənginləşdirmiş həyatını mənəvi cəhətdən paklaşdırmışdır.
Bu cəhətdən şairin əqidə saflığı onun əməli ilə vəhdət
daşıyır. O yazır:

İ ə ə şı şə
ə ş şı ı ə ə şə
ğ ı ş ə ə şə
ə ə ə

Həzrət Peyğəmbərimiz (s.s) Vətəni sevmək imandandır hədisi sözün əsl mənasında şairin vətən anlamına çevrilmişdir. Vətən anadır deməklə şair gənc nəslə vətən sevgisini ana məhəbbətini aşılaya bilmişdir.

ə ə ş ə
 ə ə ı
ə ə
 ə ğı ı ə ı

Hacı İdrisin qəlbində Allah sevgisi ölçüyə gəlməzdir. O, şerlərində Allahı, Peyğəmbəri (s.s) sevdییi əimmələri nə qədər tərənnüm edibsə də yenə də sevgisini izhar edə bilmir, bunun üçün yeni ifadələr axtarır. Buda belə olmalıdır. Çünki kiçik adamlar böyük dühalara lazımı qiymət verməkdə acizdirlər. Lakin bütün bunlara baxmayaraq Hacı İdrisdə mərifət xəzinəsinin incilərini ortaya qoymuş, ürək sözlərini deyə bilmişdir. Bəli xəzinə xarabalıqlarda olar. Hacı İdris məhz “İlahi Nur” xəzinəsini öz düşüncə qazıntılarından uzun illərin zəhmətinin bəhrəsi olaraq bir küp qızıl şəkilində ortaya qoya bilmişdir.

Belə bir deyim var: “Dəryanın suyunu çəkib qurtarmaq olmaz, susuzluq qədər içmək olar”

Hacı İdrisə yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzusu ilə:

*Qazi, hacı ə ə
ilahiyyat üzrə fəlsəfə doktoru, şair publisist*

Ğ

Tanrı insanlara elə dərd verir,
Hər kəs öz yükünü daşıya bilsin.
Yaradan bəndəyə çox fürsət verir,
Axirət dünyasın qazana bilsin.

Nifrətin bildirir şərə, yalana,
Rəğbəti böyükdür namaz qılana.
Elmini bəxş edib alim olana,
Aləmdə varlığın tanıda bilsin.

Möminə veribdi gücü, qüvvəti,
Cahili düz yola çəksin dəvəti.
Sevdirsən islamtək gözəl sərvəti,
Dünyamız Yaradan yazana gəlsin.

İstinad edirəm hər an Qurana,
Kamil cavabı var mətləb sorana.
Cəzanı yazıbdı gəndə durana,
Zalımlar vaxtında imana gəlsin.

Noyabr 2011

Cavanlığın ilk Adəmdən başlanır,
Qapın açan hər mehmanın xoşlanır.
Məlun Şeytan öz səhvindən daşlanır,
Aləm deyir, sehirlisən, a dünya.

Aydı camalını şərdən gizlədən,
Ulduzdu mələyə yolun izlədən.
Tanrıdı Günəşə növbə gözlədən,
Aləm deyir, sehirlisən, a dünya.

Ağac yükün saxlar qolu sınınca,
Dəmir də əriməz odda yanınca.
İnsan günahsızdı cahil olunca,
Aləm deyir, sehirlisən, a dünya.

Haqsızlığa sinə gərdin, sıxıldın,
Acı sözdən əzab çəkdin, yaxıldın.
Desəm günah! Sən büdrədin, yıxıldın,
Aləm deyir, sehirlisən, a dünya.

Şər qüvvələr məhv olunca laxlasın,
Dövrən səni bərkdə, boşda yoxlasın.
İdris deyir, Allah səni saxlasın,
Aləm bilsin, sehirlisən, a dünya.

Avqust 2013

İ İ Ə Ə

İlahi əsərdi yaşıl meşəlik,
Nəqqaşdan naxışdı tər bənövşəlik,
Haqqa bağlanmışam mən həmişəlik,
Bu yoldan geriyyə dönən deyiləm.

Yer də dayaqlıdı zirvəli dağdan,
Cənnət bəzəklidi bəhərli bağdan.
Məscidə qədəmi basarlar sağdan,
İmanlı bəndəyəm, danan deyiləm.

Dəmərdən sədd çəkər istəsə göyə,
Torpağa nurundan düşməsin deyə.
Kafirlər bunları dərk etmir niyə?
Nadan köməyini uman deyiləm.

Yaradan ahıldan həya eyləyir,
Quran da, hədis də bunu söyləyir.
İdrisəm, çoxunu Şeytan əyləyir,
İblisin felinə uyan deyiləm.

Yanvar 2013

Allah görsətməyir özün insana,
Nurunu görənün gözləri yanar.
Çağırır söhbətə özü Musanı,
Buna inanmayan Tanrını danar.

Əhmədi* Buraqla* aparıb göyə,
Səsini yaxından eşitsin deyə.
O kəs ki, ibadət donunu geyə,
Özünü cənnətdə bəxtəvər sanar.

Cahiltək keçirsən cavanlığını,
Etiraf etməsən peşmanlığını.
Kölgədə qoyan kəs imanlığını,
Cəhənnəm odunda alışıb yanar.

Ruhdu sahibindən ucada duran,
Görəcək işləri ağıldan soran.
Ağılsız yurdunu görəndə viran,
Əlacsız qalaraq özünü qınar.

İdris, ruhun başdan çölə çıxmamış,
Xəstəlik güc gəlib səni yıxmamış.
Əzrayıl üzünə şah tək baxmamış,
Əlindən düşməsin otuz cüz Quran.

Yanvar 2013

* Əhməd - *Peyğəmbərin adlarından biri*

* Buraq - *Peyğəmbərin mindiyi at*

Dünyanı yaradıb, ərşə ucalıb,
Özü dəyişməyir, bəşər qocalıb.
Səmadan nəzərin hər yana salır,
Cahanın qeydinə tək özü qalır.

Yerin altın, üstün Yaradan bilir,
Xəbəri Tövratdan, Qurandan gəlir.
Yeddinci qatdadı onun ünvanı,
Günahsız yaradır bilin insanı.

Ruha məkan verir körpə canında,
Mələklər dolaşır onun yanında.
Taleyi alına görünməz yazır,
Nurundan ürəyə mərhəmət sızır.

İnsanı öldürür, demir vaxtını,
Mələklər toplayır ölüm aktını.
İdris, öləcəksən növbən çatanda,
Söylə şəhadətin hər vaxt yatanda.

Noyabr 2012

Bəndələr dünyaya gəldiyi gündən,
Onların dalınca mələklər düşür.
Xaliq öz hökmünü verdiyi gündən,
Əməl dəftərinə qeydlər düşür.

Savab da günahla cütdür, qoşadır,
Hərə öz yolunu sevərək seçir.
Ağıl da elmlə cütdür, qoşadır,
Onların birliyi siratdan keçir.

Pisliklər hər yanı elə tutub ki,
Mələklər ar edib yerə enməyir.
Çoxları yolların elə azıb ki,
Günahı dərk edir, haqqa dönməyir.

Şeytanlar ərşə də dəmir tor çəkir,
Dualar dərgaha gedib çatmasın.
İblis də nadandan sonda əl çəkir,
Aldanmış düz yolu gəzsin, tapmasın.

Ağacdən izinsiz yarpaq düşmüşsə,
İlahi qüvvəni danmaq olarmı?
Mələksiz yağış da yerə düşmüşsə,
Tanrının əmrindən çıxmaq olarmı?

Allah nəzərini dünyadan çəksə,
Bəşər tarazlığın əyər, saxlamaz.

Əhmədin yolunu ümmətlər seçsə,
Şeytanlar onları heç vaxt haqlamaz.

Ay İdris, İblisi qovub tərək etsən,
Günbəgün çoxalar artar hörmətin.
Tanrının varlığın duyub, dərk etsən,
Mələklər dilində gəzər söhbətin.

İyul 2013

İ Ə

Dəyişir dünyanın ölçü, mizanı.
Qeyb olur halallıq, ədalət hanı?
Ayırmaq olmayır doğru, yalanı
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

Qiyamət gəlməyin bildirir belə -
Düşüb ərəblərə qırğın, vəlvələ.
Dağıdır aləmi daşqın, zəlzələ,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

Cahillər çoxalıb yolların azır,
Haqlılar dinəndə haqsızlar qızır.
Arılar şanıda tək "Allah" yazır,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

Tez-tez qara basır Günəşi, Ayı,
Çoxalır günbəgün ölənin sayı.
Baldan şirin olub Şeytanın payı,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

Minnət qoyan çoxdu ata, anaya,
Övlad utanmayıır kimsə qınaya.
Savadsız istəmir alim sınaya,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

Dünyadan çəkilib bərəkət tamı,
Ruzisin tapmayıır çoxları - hamı.
Ərşə ucalıbdı evlərin damı,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

İsa hazırlaşır göydən enməyə,
Sahibəz-zamana kömək etməyə.
Pisliyi dünyadan təmiz silməyə,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

İdrisəm, bildiyim hələ bunlardı,
Qəlbimi göynədən haqsız qanlardı.
Rəyada gördüyüm ruhsuz canlardı,
Qiyamət qopacaq, ey Adəm oğlu!

May 2012

Ə İŞİ

Dünyaya göz açan əziz qonağın,
Sevinci, kədəri öz payı vardır.
Qismətə yazılmış çətin sınağın,
Bir sonu, keçmişi, möcüzü vardır.

Günəş şəfəqini səmadən saçır,
Dünya süfrəsini hamıya açır.
Nadanlar aldanıb harama qaçır,
Savabın, günühın hesabı vardır.

Dünya da çox sevir meyvə, barını,
Bəndəyə tən bölmür dövlət, varını.
Fəqirə qıymayıb bəzən darını,
Həyatın enişi, yoxuşu vardır.

Allah verdiyini hamıdan alır,
İnsanı məzara boş yola salır.
Dünyanın öz malı özünə qalır,
Dövrünün əzəli, axırı vardır.

Yaxşını, yamandan ayırmaq üçün
Allah şüur verib öz bəndəsinə.
Vətəni, torpağı qorusun deyə,
Qeyrətin tapşırıb iradəsinə.

Yaradan agahdı kələklərindən,
Niyyətin görünür diləklərindən.
Soracaq hər kəsi mələklərindən,
Qılıbmı namazı öz qibləsinə?

İdris, Tanrı borcun səndən alacaq,
Əməlin xoşdusa, izin qalacaq.
Xaliq bəndəsindən bir vaxt soracaq -
Olubmu hörməti öz səcdəsinə?

Oktyabr 2011

Xaliq bəyəndiyi müqəddəs dindi,
Ondan uzaq olan şeytandı, cindi.
Qapısı açıqdı, mehmanı çoxdu,
İçəri girənə heç zaval yoxdu.
Qəlbini təmizlə, keçmişi boşla,
Tövbə et, diqqətlə namaza başla.
Rəbbinə əl açıb qoy yerə dizin,
Səcdə et torpaqda, ağarsın üzün.
Ürəkdən Tanrıya şəhadət gətir,
Əməl dəftərinə düşsün xoş sətir.
Niyyətlə əmələ bağlan ürəkdən,
Təməlin qoyulsun möhkəm dirəkdən.
İbadət etməsən Allah rızası,
Müstəcəb sayılmaz namaz qəzası.
İdrisin dediyi hədisdə vardır,
İstinad mənbəyi Pərvərdigardır.

Yanvar 2011

Ğ Ş

Quran yazılıbdı düz, sağdan sola,
Oxuyan qayıdır doğru, pak yola.
Tövbəkar bəndəsin Yaradan sevir,
Hətta keçmiş də günahkar ola.

Mənə tövsiyəsin veribdi babam,
Adıyla fəxr edir bütün el-obam.
Hörmətdə babamdan qalmaram dala,
Milləti isitsə fəzilət sobam.

Ay İdris, namazı vaxtında qılsan,
Alimdən dərs alıb elmlə olsun.
Hər iki dünyada sevrələr səni,
Axirət gününü yadda saxlasan.

Avqust 2012

İŞİ

Kimsəyə söz vermə, borclu qalarsan,
Ad-sanın üstünə ləkə salarsan.
Xəcalət yükünün altda qalarsan,
Dünyanı tərk edib sən getsən belə.

Dəmirdən tikdirsən alınmaz qala,
Səni haqlayacaq sağalmaz bəla.
Hörmətdə hamıdan qalarsan dala,
Məscidə, namaza sən getsən belə.

Xəzinən olarsa qarlı dağ qədər,
Həmdəmin olacaq üzücü kədər.
Zəhmətin gedəcək boşuna, hədər,
Məkkəyə zəvvar tək sən getsən belə.

İdris də cahildən su alıb içməz,
Minnətdən əyninə tül libas biçməz.
Yaradan günahdan səbəbsiz keçməz,
Dərgaha xahişə sən getsən belə.

Ə

Fikrimdən keçəni yaradan versə,
Dünyada İblisin adı çəkilməz.
Qəlbimin içini bəndə də görsə,
Nə yerdə, nə göydə sərhəd çəkilməz.

Qızıldan üstündü halal qramı,
Xoşlayıb sevmədim şirin haramı.
Möminlə çoxltsam cərgə, sıramı,
Allahın nəzəri bizdən çəkilməz.

Vücudu veribdi bizə əmanət,
Mələklər söz verib durub zəmanət.
Kimsə öz canına etsə xəyanət,
Cəhənnəm atəşi ondan çəkilməz.

İ İ

Yerin üstü işıqlıdı şirindi,
Yerin altı son mənzildi sərindi.
İki cahanda da canlı yaşıyır,
Hərə öz yükünü çəkir daşıyır.

Yaranmışlar tək Xaliqdən güc alır,
Nəfəs alan bütün canlı qocalır.
Zaman özü sahibilə barışır,
Yerin altı üstü ilə yarışır.

Tanrıdan kəsilsə qisməti, payı,
Ölənin çoxalar o zaman sayı.
Özünə məxsusdu dünyanın varı,
Bir gün dönməliyik Allaha sarı.

Ə İ Ə İ İ İ

Yer tapmıram mən özümə cahanda,
Arzularım itib, batıb dumanda.
Günah yoxdur, qardaş, bil ki, zamanda,
Qismətimi belə yazıb İlahi.

Dağdan ağır dərd gəzdirrəm ürəkdə,
Güc qalmayıb külüng vuran biləkdə.
Qəddim əyir mehtək əsən külək də,
Qismətimi belə yazıb İlahi.

Şükür, dilim hər an açıqdır Ona,
Şeytantək girmərəm gündə min dona.
İdrisəm, fikrimi çatdırram sona,
Qismətimi belə yazıb İlahi.

Aprel 2011

İ ə ə ə ə İ ə ə

Bəndəsin yaradıb cümə günündə,
Qanunla şərt qoyub onun önündə.
Həmiyə nıcat var İslam dinində,
Günlərə örnəkdi hər cümə günü.

İnsanlar toplaşır namaz qılmağa,
İblisin şərindən xilas olmağa.
Birlikdə Xalıqdən müjdə almağa.
Vacibdi, gərəkdi hər cümə günü.

Məscidə gələnlər təmiz geyinir,
Şahid mələklər də baxıb öyünür.
Şeytan acığından gəndə deyir,
İllərə bəzəkdi hər cümə günü.

May 2011

Ə İ Ə

Əl açıb bütләrdən kömək istəmə,
Mətləbin insana verən Allahdı.
İblisə aldanıb ardınca getmə,
Qismətin insana verən Allahdı.

İdrisin taleyi qısa yazıldı,
Ömrünün hər anı ləldi, qızıldı.
İnamı yaddaşa belə cızıldı,
Hacətin insana verən Allahdı.

Fevral 2013

Ğ

Xaliq insanları seçib, böləcək
Tövbəkar bəndəyə rəhmi gələcək.
Mələklər verəndə əməl dəftərin,
Hər kəs öz yerini onda biləcək.

Hərislik edən kəs dünya malına,
Özü də yanacaq aciz halına.
Biləndə günahın haqq meydanında,
Qandalın salacaq özü qoluna.

Əlini kim çəksə yetim başına,
Cənnət tamı gələr onun aşına.
Yaxşı qiymətini İlahi versə,
Verilən dəyərin gələr xoşuna.

İdris, ömrün keçsə hədər, boşuna,
Tanrı da rəhm etməz gözün yaşına.
Gördüyün savablar qiymətin alsa,
Gün gələr dönərsən cənnət qoşuna.

İyul 2011

Ə Ə İ

Allahdı ilk sözün mələyə deyən,
Savabın qazanır hər boynun əyən.
Getməmiş bəndəsi yanlış ünvana,
Mələklə çatdırıb sözün insana.
Sözdür insanlığın sirrin açanı,
Saxlar möcüzəsi haqdan qaçanı.
Dilindən çıxmayan sözlər sənindi,
Sözə dəyər verən islam dinindi.
Doğrusu ürəyə gizli yol açır,
Acısı sinəyə xəncər tək batır,
Dediyin hər sözdə ehtiyatlı ol,
Açılsın önündə hər cıgır, hər yol.
İnsan lal olardı dil olmasaydı,
Adı bilinməzdi söz qalmasaydı.
Odur unutduran ağrı-acanı,
Yaxşısı qoruyur başın tacını.
Məzhəbim bəllidi dinim bilinir,
Xaliqə söz versən günah silinir.
Salavat çəkənlər hörmət qazanır,
Məhəmməd adının ömrü uzanır.
Yaradan buyurub zəhmət çəkəsən,
Evini, qəlbini halal tikəsən.
İdrisəm, fikrimin vardır ünvanı,
“Ol!” deyib, yaradıb Tanrı cahanı.

Noyabr 2012

i

Aləmi qatırsan biri-birinə,
Sənlə cəngə Quran ilə çıxacam.
Lənət qazanırsan savab yerinə,
Gündəlik namazla səni sıxacam.

İstəyə çatanda sən kirlənirsən,
Haqsızın yerinə tez dillənirsən.
Taleyn ipində çox yellənirsən,
Tövbəli imanla səni yıxacam.

İdrisəm, bağlıyam nuru sönməzə,
İbadət edirəm o görünməzə.
Rəğbətim böyükdü haqdan dönməzə,
İbadət yolunda sutək axacam.

Dekabr 2012

İ

Xəstəlik güc gəlir, yuxum çəkilir,
Qara bulud kimi, yaman dolmuşam.
Görəcək işləri yadıma salıb,
Arzular içində donub qalmışam.

Loğman tövsiyəsi çarəsiz daha,
Sağaltmır, dərmanlar olsa da baha.
Ümidim azalır nurlu sabaha,
Körpə uşaq təki, kövrək olmuşam.

Ürəkdən bağlanıb sonuncu dinə,
Əlim ətəyindən üzmərəm yenə.
Bütün çətinliyə gərməkçün sinə,
İrana, Turana soraq salmışam.

Gözlərim yoldadı, qulağım səsdə,
Sanki boğuluram dəmir qəfəsdə.
Sözümə baxmayır rahat nəfəs də,
Ağrıya dözməyib saçım yolmuşam.

Qəlbimi göynədir tənha qalmağım,
Çöhrəmdən bilinir gültək solmağım.
Kimiyyətə yük olub xəstə olmağım,
Əcəlin qoxusun erkən almışam.

Tanışlar çəkilib gendə duranda,
Halımı həkimdən, yaddan soranda,
Təsəlli tapmışam yenə Quranda,
Tanrıya sığınıb zəfər çalmışam.

Vardır hər ömürün əzəli, sonu,
İdrisəm, sevmişəm ürəkdən Onu.
Geysəm də əynimə axirət donu,
Tarixdə qalacaq bir iz salmışam.

Dekabr 2012

Ə

Dərdimin əlacı tapılmayanda
Ümid dəryasına kəmənd atıram.
Bəxtimin tilsimi açılmayanda
Sözün kölgəsində nicat tapıram.

Allah buyurduğu düz yolla getdim,
Şeytan böhtanından ləkələnmədim.
Yetim qarğıışından ehtiyat etdim,
Fəqirin üstünə kəkələnmədim.

Pul, para sarıdan cibim boşdusa,
Kasıblıq əlindən demə qəmginəm.
Əməlim Tanrıya qəbul, xoşdursa,
Hər iki dünyada demək zənginəm.

Dövrənin gərdişi açır sabahı,
İdris fikirlərin tam yaymasa da.
Yaradan hökmünü vaxtında verir,
Bəndəsi dünyadan heç doymasa da.

Avqust 2012

ƏŞƏ İ İ İ

İnsanı dünyaya Allah bəxş edir,
Edilən dualar dərgaha gedir.
Bəşərin hakimi Tanrı özüdür,
Quran da, kalam da Onun sözüdür.
Ocaq da səbəbsiz alışmaz, yanmaz,
Xaliqin varlığın nadan kəs qanmaz.
Ədalət nazilər, amma üzülməz,
Şeytanın tövbəsiz ağzı büzülməz.
Ölümdən qorxmaq da dində günahdı,
Cahilin qazancı nalədi, ahdı.
İdrisi yaşadan ruhdu, nəfəsdı,
Əcəldən gizlənmək səhvdi, əbəsdı.

Fevral 2012

ĞƏ Ə

Yerli-yersiz sözlər çıxsa dilindən,
Çıxacaqdır çox mətləbin əlindən.
Yurd-yuvanı atıb getsən qürbətə,
Dara düşsən kömək gəlməz elindən.

Adət edən yalandan and içməyə,
Vədə verər vaxtda zəmi biçməyə.
Öyrənməyən çaydan üzüb keçməyə,
Qorxacaqdır adi yağış selindən.

İdrisəm, pisləkdən gendə durmuşam,
Cənnətin yolunu haqdan sormuşam.
Çox güllər qoxlayıb, ləzzət almışam,
Amma olmaz Peyğəmbərin gülündən.

Fevral 2012

Ə Ə İ Ə

İ Ə Ə

Ölümə bənzəmir, bəs nədir yatmaq?
Mümkündü bu fikri Quranda tapmaq.
İstəsən hörmətə, izzətə çatmaq,
Haqqın yolu ilə gedəsən gərək.

İnamla bağlansa q islama, dinə,
Qəlblərdə yer qalmaz nifrətə, kinə.
Bütün çətinliyə gərməkçün sinə,
Təmiz olmalıdı sinədə ürək.

Ay İdris, qılınsa beş vaxtlı namaz,
Nurlanan çöhrələr heç zaman solmaz.
Dünyada fitnə də, fəsad da olmaz,
Şeytan insanlara gəlməzsə kələk.

Aprel 2011

ƏŞƏ İ

Balıqçı dənizdə lövbər salsa da,
Dəryadan almazı hər qəvvas* tapmır.
Quşların sultanı qartal olsa da,
Xaliqdən izinsiz murada çatmır.

Yaranmış bəndələr danışa bilər,
Hamısı elmdən söz açə bilməz.
Hər dildə kitablar yazıla bilər,
Müqəddəs Qurantək sevilə bilməz.

Ziyarət olunan ölkələr çoxdur,
Məkkə, Mədinətək tanınan yoxdur.
Tanrıya hər dində ibadət olur,
İslam dəyərinə yetəni yoxdur.

Aprel 2011

*Qəvvəs - dənizin dibində ləl axtaran xüsusi geyimli adam.

Ə Ə

Babandan öyrəndin “Əhməd”^{*} sorağın,
Atantək tanıtdın islam dayağın.
Öpərək açardın Quran varağın,
Övliya qızı - Anaxanım nənə.

Yoluna nur saçıb hər an mələklər,
Çox olub qəlbində arzu, diləklər.
Sədanı yayıbdı əsən küləklər,
Göyün ulduzu - Anaxanım nənə.

Nurlu üzün olub, səbəbli əlin,
Əlindən öpübdü neçə qız-gəlin.
Rəbbinin hökmündən danışıb dilin,
Ziyarət izi - Anaxanım nənə.

Açıq qapın olub, kövrək ürəyin,
İmandan hörülüb möhkəm dirəyin,
Fərqli, tamlı olub duzun, çörəyin.
Min dadın duzu - Anaxanım nənə.

Tanrı sınağına gərmisən sinə,
Çoxların qaytardın imana, dinə.
Allah heç qoyarmı çırağın söne?
Allahdan razı - Anaxanım nənə.

Mart 2011

^{*} *Həzrət Peyğənbərimizin adlarından biri.*

İ

İnsan yaranışın verib Quranda,
Taleyi oyanır ürək vuranda.
Xaliq verdiyini hər kəsdən alır,
Gördüyün əməllər dünyada qalır.
Uşaqılıq illəri günahsız olur,
Gəncliyin əməli yaddaşa dolur.
Yaranmış olanda cavan yaşında,
Əqli də oyanır sirli başında.
Sevimli bəndələr hər gün yaşlanır,
Savablar, günahlar belə başlanır.
Yığılıb toplanır dünyanın malı,
İnsanı sınayır əqli, kamalı.
Orta yaşlarında saça dən düşür,
Bərkə, boşa düşüb o kamilləşir.
Ağsaqqal olmağı karına gəlir,
Hər yaşın qədrni bir onda bilir.
Ay İdris, ümmətlər ahıl çağında,
Yoxlayır, nə əkib ömür bağında.
Keçdiyi yollara nəzərin salır,
Axirət borcları gündəmdə qalır.

Mart 2011

Ə İ İ

Qədəm qoyulduqca qəbiristanlığa,
Qəblərdə yer olsun saf insanlığa.
Gələnə baxsa da qəbir daşları,
Hiss edib görmürlər axan yaşları.
Torpağa qarışıb çoxları itib,
Kiminin üstündə gül-çiçək bitib.
Şeytanı oraya mələklər qoymur,
Quran ayəsindən ruhlar da doymur.
Bizə ağıl verib ulu Yaradan,
Özümüz ayıraq ağı, qaradan.
Hamilə qadındı, bil ki, qəbirlər,
İdris, bunu deyir səhih hədislər.
Onları tapdamaq böyük günahdı,
Qazancın dəyəri nalədi, ahdı.

Avqust 2012

Ə Ə Ş

İblis istəmir ki, günah pozulsun,
Möminin adına savab yazılsın.
İşinə yarayır əhdini pozan,
Dostunun yolunda quyular qazan.
Od vurub yandırır bağçanı, bağı,
Getməyir sinədən çəkdiyi dağı.
Evlərin təməlin laxladır, yıxır,
Gördüyü işinə fərəhlə baxır.
Ədasın göstərir, oddan yaranıb,
Saldığı yolları kolla daranıb.
İpini əlindən yerə qoymayır,
Nə qandan, nə candan gözü doymayır.
Cahili, nadanı özünə çəkir,
Ölümündən sonra ondan əl çəkir.
Toruna düşənlər kömək diləyir,
Məqsədin insana belə söyləyir.
“Tamah güc gələndə həddini aşdın,
Adını cərgəmə xoşluqla qoşdun.
Günahkar özünsən, ay yazıq bəndə,
Tanrıdan qorxuram, doğrusu, mən də.
Aciz bir mələyəm, günahım çoxdu,
Xaliqin yanında hörmətim yoxdu.
Çıxmışam Allahın o vaxt sözündən,
Odur ki, düşmüşəm Onun gözündən”.
İdrisəm, öyrənib ərəb, fars dilin,
Mən də araşdırdım şeytan əməlin.
Şüarımız - La İlahə İlləllah,
Bəşəri qoruyar bir olan Allah.
Bu fikri Qurandan təkrar oxudum,
Əynimə kəlamdan libas toxudum.

İnsan qəlbindədi şeytan yuvası,
Haqla, ədalətlə onun davası.
Tövsiyəm hamıya bir övlad kimi,
Tək Xaliq özüdü bəşər hakimi.
Uymayın iblisin fitnə-felinə,
Düşərsiz məlunun çirkab gölünə.

Aprel 2012

Ə Ə

Çox mələk yaradıb Tanrı nurundan,
Gözlərin doyurub dünya varından.
Ziyarət edirlər bütün cahanı,
Qoruyub sevirilər yaxşı insanı.
Mələklə tən bilir Xaliq mömini,
Bu fikri söyləyir tək islam dini.
Oruclu sayılır Allah qonağı,
Cahillər sevməzlər çətin sınağı.
İblis də mələkdir, qoy bilsin hamı,
Evlər dağıldıqca o alır kamı.
Çirkin fikirlərlə gəzir, dolaşır,
Nahaq axan qana əli bulaşır.
İdris, bildiyini köçür varığa,
İnsanlar çıxmasın səddən qırağa.
Haqqın yolun göstər səndən sorana,
Çünki köklənmişən Haqqa, Qurana.

May 2012

İ İ

Günəş şölə saçmaz, gecə yatmasa,
Ay da bədirlənməz, gündüz batmasa.
Şeytanlar cəhd edib ərşədək qalxar,
Mələklər onlara ulduz atmasa.

İnsanın günahı suyla yuyulmaz,
Cənnətin qoxusu sağkən duyulmaz.
Sözünlə əməlin bil fərqli olsa,
Cənnətdə yerinə nişan qoyulmaz.

Dünyanın axırın Yaradan bilir,
Nəsillər dəyişir, yenisi gəlir.
Bəndənin əməlin mələk yazsa da,
Dəftərdən günahı tək Allah silir.

İyun 2012

Ş

ə ə i i

Ata çörəyindən daddım, doymadım,
Başımı dizinin üstə qoymadım.
Onsuz həyatımı şirin saymadım,
Şükrüm sonsuzdur sənə, İlahi!

Arxa-dayağımı məndən almısan,
Qəlbimə sağalmaz yara salmısan.
Qayğıma yenə də özün qalmısan,
Şükrüm sonsuzdur sənə, İlahi!

Yetimi yandırıb oda yaxırsan,
Fəqirə güc gəlib möhkəm sıxırsan.
Varlıya, kasıba fərqli baxırsan,
Şükrüm sonsuzdur sənə, İlahi!

İdrisəm, İblisin atın minmərəm,
Tutduğum haqq yoldan geri dönmərəm.
Özün söndürməsən heç vaxt sönmərəm,
Şükrüm sonsuzdur sənə, İlahi!

Oktyabr 2012

İ İ İ Ə İ İ

Hər cürə fəsad var fitnə-felində,
Üç kəndir gəzdirir İblis əlində.
Heç zaman onları yerə qoymayır,
Tökülən qanlardan gözü doymayır.
Daima sədd çəkir bəndə yolunda,
Dolanır insanın sağı solunda.
Səsinə səs verir yolun azanlar,
Əyriyə düz deyib, xeyrə yozanlar.
Al dillə insanın qəlbini yeyir,
Məqsədin , məramın açıqca deyir.
“Cahillər özlərin mənə dost bilir,
Nazik iplə çəksəm, arxamca gəlir.
Digər ip bəs edir haram alana,
İnamsız düz yola meyil salana.
Möminlər qarşımda qürurla dursa,
Dinəndə ağzıma kəlamla vursa,
Aldadıb onları möhkəm sıxıram,
Gördüyüm əmələ şəstlə baxıram.”
Ay İdris, çox söylə belə hədislər,
Qayıtsın düz yola qəlbi xəbislər.

Oktyabr 2012

Ə İ

Ehtiyac atanı qula döndərər,
Övladın namərdə borca göndərər.
Fikirdən dumanlı başı ayılmaz,
Sözləri kəsərli, ciddi sayılmaz.
Ruhunun olsa da cənnətdə yeri,
Yanağın yandırar xəcalət təri.
Rişxənd ediləndə əyin- başına,
Xəlvətdə güc verər o göz yaşına.
Qonağa xoş gəlməz pərişan halı,
Şordan acı olar verdiyi balı.
Dərdi təzələnər bağlar solanda,
Tanrıya şükr edər işsiz qalanda.
Cavan yaşlarında beli bükülər,
Ağzından dişləri vaxtsız tökülər.
Hərdən sual verər özü-özünə,
Niyə tor çəkilib nurlu gözünə?
Ay İdris, güvənmə dövlətə, vara,
Dəstək ver məzluma, düşübsə dara.
Xaliq verdiyini bir anda alar,
Kasıblıq səni də bəlaya salar.

İyun 2012

Ə

Sökülüb-tikilir dünya barısı,
İnsanlar sayılır yerin darısı.
Əcələ nişandır rəngin sarısı,
Yaradan yazıbdır belə fərmanı.

Allahın hökmündən qorxub ağlaram,
Ümidimi tək Xaliqə bağlaram.
Nadanları cihad edib dağlaram,
Yaradan yazıbdır belə fərmanı.

İdris də, ömrünü başa vuracaq,
Məzarda özünə yuva quracaq.
Sur səsinə o da qalxıb duracaq,
Yaradan yazıbdır belə fərmanı.

Yanvar 2012

Aylara sultandır Ramazan ayı,
Quranda verilib günlərin sayı.
Sirridi Allahın, verəcək payı,
Orucluq sınaqdı saf ibadətə.

Hər zaman diləyək Ondan köməyi,
Qatlaşaq zəhmətə, sevak əməyi.
Taqəti artırsın səhur* yeməyi,
Zəhmətlə qovuşaq biz səadətə.

İmtahan eyləyər hərə özünü,
Görəndə haramı yumar gözüünü.
Öyrədib dilini deyər düzüünü,
Əməldə son qoyaq biz səfalətə.

Tutduğu orucdan kam alar hamı,
Ağızdan silinməz iftarın tamı.
Niyyətlə qurular axirət damı,
Səbirdi güc verən çox dəyanətə.

Oruclu sayılır Tanrı qonağı,
Möminin qızarar üzü, yanağı.
Ondan uzaq olar elin qınağı,
Möminlər layiqdi hər ləyaqətə.

Bu ayda şeytana qandal vurular,
Cəzalar kül olub göyə sovrular.
Günahsız bəndənin ruhu durular,
Qandalsız son qoyaq biz cinayətə.

* *Səhur yeməyi.*

Edilən dualar Tanrıya çatır,
Düz olan istəyə şirinlik qatır.
Verilən qiymətlər ürəyə yatır,
Xaliq də göz yummaz heç xəyanətə.

Cənnət qapıların taybatay açar,
Tanrı da dünyaya nurunu saçar,
İdris də saf əməl dalınca qaçar,
Cənnətdə yer yoxdu bil cəhalətə.

Avqust 2011

İ Ə İ

Özümü dərk edib tanıyan gündən,
Orucu tutmuşam, namaz qılmışam.
Əyridən, paxıldan gəzərək gəndən,
Babamdan, nənəmdən istək almışam.

Sinəmi göynədib ata itkisi,
Yadıma gəlməyir onun sevgisi.
Mehrimi salaraq dərdli anama,
Onun sözlərindən dəstək almışam.

Ağır günlərimdə, çətin anımda,
Acı həsrət yuva salıb canımda.
Əlim çatmayanda dərdli anama,
Əmidən, dayıdan kömək almışam.

İndi mən özüm də yaşa dolmuşam,
İki övladıma ata olmuşam.
Arxa dayaq olub dərdli anama,
Elimə, obama gərək olmuşam.

Baba istəyinə əməl etmişəm,
İdrisəm, Kəbəyə, Həccə getmişəm.
İlahi əmrini uca tutaraq,
Həmişə anama dəstək olmuşam.

Fevral 2011

Ə İŞİ İ

Əcəl qonaq gələr vaxtsız, vədəsiz,
Heç kimi aparmaz ölüm növbəsiz.
Günah bağışlamaz Allah tövbəsiz,
Qisməti var evə gələn qonağın.

Kiminin qəddini çox erkən əyər,
Kiminə “get yaşa, ömür sür” deyər.
Dünyadan köçənlər ağ kəfən geyər,
Qiyməti var evə gələn qonağın.

Cənazə namazın imamlar qılar,
Soruşub, öyrənib halallıq alar.
Gördüyü əməllər dünyada qalar,
Rəhməti var saf əməlli qonağın.

Ölüm şərbətini hər canlı içər,
Axirət evini əbədi seçər.
Möminin keşiyin mələklər çəkər,
İsməti var köçüb gedən qonağın.

Ay İdris, uymasan dünya malına,
Mələklər yanarlar sənin halına.
Zaval yoxdu, möhürlənən alına.
Cənnəti var mömin adlı qonağın.

Yanvar 2011

İ İ

Aləm sıgallasa yetim başını,
Quruda bilməzlər gözün yaşını.
Yağlasalar onun isti aşını,
Yediyi xörəkdən nisgil qoxunar,
Baxanda üzündən dərdi oxunar.

Sözləri seçilməz söz arasında,
Möhürü vurulub göz qarasında.
Qisməti asılıb el qırasında.
Tapdığı nemətdən nisgil qoxunar,
Dinəndə sözündən dərdi oxunar.

Qarnın doyursa da ,gözləri acdı,
Nəfsini atdığı qazandı, sacdı.
Yetimlik başında ömürlük tacdı,
Başdakı tacından nisgil qoxunar,
Adının özündən dərdi oxunar.

Peyğəmbərtək sevsə ögey atası,
Mələktək oxşasa ögey anası,
Cənnətdən pay gəlsə ətri, xınası,
Sürdüüyü ömürdən nisgil qoxunar,
Yamaqlı dizindən dərdi oxunar.

Köməyə möhtacdı həddən ziyada,
Dolaşıb vurnuxar çox vaxt piyada.
Məskən salar olsa dağda, qayada,
Gəzdiyi yollardan nisgil qoxunar,
Çəkməsiz izindən dərdi oxunar.

İdris, Tanrı verib ona bu payı,
Axtarıb arasın yadlardan dayı.
Ona çətin olar ilin hər ayı.
İlindən, ayından nisgil qoxunar,
Güləndə gözündən dərdi oxunar.

İyul 2011

Ə

*(Üç yaşlı Yasin Rüşət oğlunun çörəyi
bismillah deyərək kəsməsindən
təsirlənərək bu şəri yazdım)*

“Bismillah” deyərək toxumun səpsən,
Torpaqda becərib zəhmətin çəksən,
Vaxtında zəmidən sünbülün biçsən,
Şükür kəlməsi də düşməz dilindən.

Başqa nemətlərdən fərqlidi tamı,
Çörəkdən paylıdı dünyada hamı.
Ömürdən halalca bil alsan kamı,
Heç zaman qismətin çıxmaz əlindən.

Qızıldan, gümüşdən üstündür adı,
Ananın südüylə eynidir dadı.
Yetimə pay verib doyursan yadı,
Çörək bərəkətin çəkməz evindən.

Halaldan yoğursan xəmir mayasın,
Əməldə ucaltsan savab tayasın.
İdris, sev Rüşətin körpə balasın,
Bu körpənin kəlam çıxdı dilindən.

Aprel 2011

Ə Ə Ə

Bir bəla ki, haqdan gələ,
O bayramdı bütün elə.
Asi düşsən sən Rəbbinə,
Yaş tökərsən gilə-gilə.

Bir zamanlar etsən səhvi,
Tövbə edib qazan əvfi.
Bağışlamır Ulu Tanrı,
Salsan özün dişə, dilə.

Zülm eyləmə dinc insana,
Düşərsən bir gün zindana.
Yaxın olsan kor şeytana,
Xaliq keçməz bilə-bilə.

Mart 2011

Sevməsən Quranın hökmün, hikmətin,
Bilməzsən ananın dəyər, qiymətin
İtirsən atanın haqqın, zəhmətin,
Səndən qaçaq düşər özü ucalıq

Tanrı kömək olmaz nadan cavana,
Onu fəlak çəkər dara, divana.
Getməsən mələklə doğru ünvana,
Səndən kənar gəzər özü ucalıq.

Üzündən axmazsa xəcalət təri,
Ziyarət etməsən övliya, piri.
Ruhunun olmazsa cənnətdə yeri,
Səndən küsüb gedər özü ucalıq.

Cavanlıq hörmətlə əlindən getsə,
Yaxşı əməllərin göyərüb bitsə,
Ürəkdə arzular kamına yetsə,
Adını yaşadar özü ucalıq.

Aprel 2011

Ş

Yer verməsən dostlarına ürəkdə,
Hiyləsini qurmağı var şeytanın.
Çoxlarından baş açmayır fələk də,
Dost arasın vurmağı var şeytanın.

Xaliq ədalətsiz bölgü bölməyir,
Tövbəsiz günahı qəlbdən silməyir.
İblis əməlindən xoşu gəlməyir,
Dost gözünü yummağı var şeytanın.

İdris, bilsən yaxın dostun qədrini,
İnciyəndə saxlayacaq səbrini.
Qardaş kimi çəkər sənin qəhrini,
Dost sözünü danmağı var şeytanın.

May 2011

Ə Ə

Rəhmanın bəndəylə yoxdur qərəzi,
Qurub yaradıbdı mizan, tərəzi.
Çəkiyə qoyular əməl zərrəsi,
Möminə pay düşər cənnət zirvəsi.
Odun üstündədir “Sirat” körpüsü,
Qılıncdan nazikdir yolun ölçüsü.
Cahillər körpüdən keçə bilməzlər,
O zaman tövbədən fayda görməzlər.
Ay İdris, cənnəti sağ ikən qazan,
Yanar cəhənnəmdə yolunu azan.
Sənin də borcundur haqqı söyləmək,
Allahdan xalqına rəhm diləmək.

İyun 2011

İ İ Ə

Sonadək əl çəkməz İblis diridən,
Qurandı əməlin mum tək əridən.
Səbirdi insanı sonda kiridən,
Səbirlə qorunaq “şeytan” şərindən.

Hörməti heç yoxdur, daşa qalanar,
Haqsız axan qana əli bulanar.
Azan sədasından gendə dolanar,
Azanla qorunaq “şeytan” şərindən.

Yalan da kök salıb yağlı dilində,
Min bir bəla da var fitnə, felində.
Namazı qılırlar ərəb dilində,
Namazla qorunaq “şeytan” şərindən.

Dünyanı dolaşan atlı çapardı,
Qoşqusu görünməz səssiz qatardı.
Çoxların fitnədən tövbə qurtardı,
Tövbəylə qorunaq “şeytan” şərindən.

Gecə də yatmayır ,gizli tor qurur,
Cəhd edib bir çoxun arxadan vurur.
Yalandan and içib şahid də durur,
Quranla qorunaq “şeytan” şərindən.

Cəhənnəm oduna qoşun toplayır,
Ay İdris, cahili girov saxlayır.
Günbəgün təməli sınır laxlayır.
Cənnətlə qorunaq “şeytan” şərindən.

İ

Adına beş günlük dünya deyirlər,
Halalı, harama qatıb yeyirlər.
İblisə aldanıb boyun əyirlər,
Günahkar insandı, dünya neyləsin?

Cahildi yolunu dəyişib azan,
Dostunu salmağa quyunu qazan.
Tövbəsiz günahı yoxdur bir pozan,
Günahkar insandı, dünya neyləsin?

İdrisdi axtarır həqiqət soran,
Namazla şeytana zərbələr vuran.
Bəşərçün qanundu müqəddəs Quran,
Günahkar insandı, dünya neyləsin?

Yanvar 2012

Aşkardı Xaliqə hər itaətim,
Allah rızasıdı pak ibadətim.
Tükənən deyildir saf məhəbbətim,
Tanrıya sonsuzdu sevgi içimdə.

Talelər yazılır müxtəlif vaxtda,
Kimisin oturdur bəy kimi taxtda.
Çoxunu üşüdür yayda da şaxta,
Tanrı bəxti yazır fərqli biçimdə.

Düşmənəm Allaha asi olana,
Yalandan yaş töküb, saçın yolana.
Ay İdiris, hörmət et, namaz qılana,
Tövbəkar aldanmaz düzgün seçimdə.

Yanvar 2012

Övladın bətidə böyüdən zaman,
Analar pay verir ona qanından.
Körpəsin dünyaya gətirən zaman,
Bəzən keçər olur şirin canından.

Onların qucağı cənnətə taydı,
Döşündən verdiyi İlahi paydı.
Yuxusuz anların mələklər saydı,
Ağlayan körpəsin ovudan zaman.

Analar zövq alır layla çalanda,
Tükənməz gücünü Haqdan alanda.
Duasın kəsməyir namaz qılanda,
Xaliqlə təmasda olduğu zaman.

Körpəsi qismətin özü yeyəndə,
Paltarın əyninə o tərs geyəndə,
Dil açıb, ilk dəfə ana deyəndə
Analar öyünür hay verən zaman.

Balası yatmasa yuxuya getməz,
İşini kimsəyə etibar etməz,
Çəkdiyi zəhməti dərgahda itməz,
Ümidin Tanrıdan üzməyən zaman.

Ananın əməyin itirən çoxdu,
Cahilə heç nicat yolu da yoxdu,
İdrisin sözləri nadana oxdu,
Ana qarşısında əyilən zaman.

İyun 2014

Ə Ə İ

Dünya öz atını durmadan çapır,
Ömrü bitənləri üstündə atır.
Ruhsuz bədənləri diriltmək üçün,
Əridib yenidən torpağa qatır.

Ruzisi bitməyən yaşayar, ölməz!
Sorguda nadanın heç üzü gülməz.
Təməli haramdan qoyulan evin,
Özündən halallıq qoxusu gəlməz.

Əbədi Allahdı, hər kəs qocalır,
Mömin gedən cığır ərşə ucalır.
Savabın dəftərə yazdıra bilən,
Cənnətə girəndə başa tac olar.

İyul 2014

Baharda əyninə yaşıl don geyir,
Xaliq də adına bərəkət deyir.
Canlı da, cansız da ona baş əyir,
Əcdadım Adəmin anası torpaq.

Günəş şöləsindən yanır qovrulur,
Küləyə qovuşub göyə sovrulur.
Hər şeyin mayası ondan yoğrulur,
Bəşərin bəzəyi, xınası torpaq.

Sinəsi dağlıdı, gözləri nəmli,
Bəzən şad görsənir, bəzən də qəmli.
Mahnısı oxunur həzinli, bəmli.
Dünyanın örnəyi, sonası torpaq.

Yaradan vurubdu onun naxşını,
Dəyişmir heç zaman haqqa baxşını.
Qəbul eyləyəndi pisi, yaxşını,
Zəhmətin bəhrəsi, aynası torpaq.

Üstündə dayaqdı təpələr, dağlar,
Köksündən zövq alır sərin bulaqlar.
İdrisə oylaqdı bağçalar, bağlar,
Həyatın əzəli, mənası torpaq.

Dekabr 2011

İ İ

Cahil olan başın əyir,
Sən verdiyin donu geyir.
Aldatdığın hər bir bəndə
Sonda sənə lənət deyir.

Çox aşiqin qəlbin oydu,
Nəsimitək canın soydu.
Gecə, gündüz ev yıxmaqdan
Nə yoruldu, nə də doydu.

Dağ çəksən də dağ üstünə,
Daim dursan can qəsdinə.
Təvav etdim Allah evin,
Daş yağdırdım büt büstünə.

Dekabr 2011

İ Ə

Xaliq sevər doğru, düzü,
Tərəzidi xalqın gözü.
Əsirgəmə malın, canın,
Tez tanınsın saf amalın.

Ziyarət et Kəbə evin,
Hacı olub qəlbən sevin.
Ondan dilə sən əvfini,
Bağışlasın hər səhvini.

Tövbəsini pozan hacı,
Salacaqdır başdan tacı.
Düşər yazıq yaman dərdə,
Günahı silinməz bir də.

Mart 2012

İ

Xeyir duasını Tanrıdan alıb,
Hər yanı sərvətdi İsmayılıнын.
Lövbərin düzəndə, ormanda salıb,
Adı bərəkətdi İsmayılıнын.

Ziyarət ocağı Baba dağında,
Min bir gözəllik var hər bucağında.
Quşlar da dil açır bağça-bağında,
Görkəmi ismətdi İsmayılıнын.

Yayılır hər yana şanı, şöhrəti,
Uca dağlarıdı varı, dövləti.
Xaliq özü verib dəyər, qiyməti,
Qucağı cənnətdi İsmayılıнын.

Övladı danışır ana dilində,
Ərənlər ad alır kəhər belində.
Qoxusu məlhəmdə daşın, gülündə,
Torpağı nemətdi İsmayılıнын.

Cavanşir buranı son məkan seçib,
Orduya təlimin burada keçib.
Ağçayın suyundan doyunca içib,
Bulağı şərbətdi İsmayılıнын.

İdris, bu yerlərin sərindi yayı.
Dağlara hay salır Girdiman çayı,
Əziz qonağına ən şirin payı,
Həmişə hörmətdi İsmayılının.

Oktyabr 2011

Ə İ

Dünya yaranışdan fərqli bölünür,
Günah da, savab da vaxtda bilinir.
Xətali tövbələr Haqdan silinir,
Peyğəmbər buyurub bunu hər kəsə.

Yaradan əl çəkər nurlu üzlərə,
Mələklər şahiddi doğru sözlərə.
Quranla göstərib yolu bizlərə,
Dönməyək bu yoldan, getməyək kəsə.

Üzünə örpəkdi zirvənin qarı,
Bağbanı tanıdar bağının barı.
İnsanı ucaldar namusu, arı,
Bu yolda ucalar hər kim istəsə.

Sözünlə düz gəlsə işin əməlin,
Qısalmağ heç zaman kəramət dilin.
Qayğısın çəkməyə borcluyuq elin,
İdris Haqq yolunda səs verir səsə.

Mart 2011

Ğ Ə İ

(Şair Əli İsmayılıya ithaf)

Dayağısan dağ vüqarlı ellərin,
Saç-saqqalı ağartmısan bu eldə.
Örnəyisən “Haqqı” deyən dillərin,
Öz adını doğrultmusan əməldə.

Söz dəryası dalğalanar sinəndə,
Dürr tökürsən danışanda, dinəndə.
Üzün gülür, dərdin qalıb dünəndə,
Şair adın ucaltmısan sən eldə.

Ustadların cərgəsində durmusan,
Çox aşığı deyişəndə yormusan.
Söz-sənətdə sirli möhür vurmusan,
Ucalıq var sən qoyduğun təməldə.

İdris zəmin kəlam kimi sözlərə,
Nur çilənir qəddin görən gözlərə.
Adın şərəf sənə tanış üzlərə,
Ürəklərdə heykəlin var, saz əldə.

İyun 2011

Ə İ İ İ

*Tarixçi alim Nəriman Qoca Türbə
həsr olunur.*

Dünyada tanınıb sənin ad-sanın,
Hamıya yaraşmır məğrur duruşlar.
Savadın, elmindir aşkar ünvanın,
Alim adın Xaliq özü naxışlar.

Haqqı sevib ona doğru getmisən,
Baban kimi, xalqa xidmət etmisən.
İstədiyin çox mətləbə yetmisən,
Alimləri mələklər də alqışlar.

Sözlərini yaxşı ölçüb-biçmisən,
“Qoca” adın təxəllüstək seçmisən.
Günahkarın cəzasından keçmisən,
Alim kəslər cahilləri bağışlar.

Yenilməzdi tarix yazan əllərin,
Carçısısan düz danışan dillərin.
Qürurusan doğma yurdda ellərin,
Haqqa sarı səndə olan baxışlar.

Soy-kökünə bağlı, türkün oğlusan,
Yurdu-yuvana sən ürəkdən bağlısan.
İdris kimi, dostsevənsən, dağlısan,
Ayrı salmaz dağı dağdan yağışlar.

Avqust 2011

Ş Ə Ə İ

Köksünə sıxanda sədəfli sazı,
Məclisə nur saçar gözəlin nazı.
Quşları əylədir şirin avazı,
Xoşdur zümzüməsi Aşıq Yanvarın.

Meydanda gərdişlə dövrə vuranda,
Çəkib gərdənini şah tək duranda.
Verdiyi suala cavab soranda,
Boldur möcüzəsi Aşıq Yanvarın.

Elində, obada çoxdur zəhməti,
Heç kəsin boynunda yoxdur minnəti.
Halal ömür bilir doğru sənəti,
Bulaqdı bal səsi Aşaq Yanvarın.

Görünür el üçün qəlbən yandığı,
Cəvahir, ləl dolu şeir sandığı,
İdrisin Haqq olub daim andığı,
Haqdır söz şələsi Aşıq Yanvarın.

Aprel 2013

İ

İ

Şeir dəryasından payın götürüb,
Aləmə tanıtdın sən Pünhan adın.
Yetimə, fəqirə əlin yetirib,
Göylərə ucaltdın sən Pünhan adın.

Ağzını açmamış dilin yağladın,
Çoxların vətənə qəlbən bağladın.
Sözünlə düşmənin köksün dağladın,
Mələyə xoşlatdın sən Pünhan adın.

Ftri istedaddır varın, imkanın,
Qoruyub saxladın həya sükanın.
Babandan mirasdı ədəb-ərkanın,
Əməldə yaşatdın sən Pünhan adın.

Köksündən qopmasın qolun, budağın,
Heç zaman sönməsin yanar ocağın.
Bu həyat açıbdır geniş qucağın,
Yaddaşda saxlatdın sən Pünhan adın.

İlhama gəlmisən Baba dağında,
Əməlin kök salsın cənnət bağında.
Tanrının nuru var saçın ağında,
Hörmətlə qocaltdın sən Pünhan adın.

Ğ

Şair Elsevər Məsimə ithaf

Ürəkdən bağlısan Haqqa, Qurana,
Düz yolu tanıtdın səndən sorana.
Dünyada nə qədər dinlər yarana,
Müqəddəs sayılır dinin, eloğlum.

Şerindən bəllidir arzu, diləyin,
Kəsirsən yolunu böhtan, kələyin.
Düşməsin çiyinindən ilham mələyin,
Olmasın könlündə çənin, eloğlum.

Atanı ucaldır oğul bəhəri,
Qəlbinə nur saçsın bahar səhəri.
Yazarlar бүрүсə kəndi, şəhəri,
İmzanı seçərəm sənin, eloğlum.

Yolum düşdü yenə doğma kəndinə,
Heyran oldum bərəsinə, bəndinə.
Fələk toxunmasın o şux qəddinə,
Olmasın saçında dənin, eloğlum.

Yanvar 2011

İ Ə İ

Ekstrasens Elşən Məmmədova həsr olunub

Xaliq sevər yaratdığı bəndəsin,
Mələklə göndərər ona töhfəsin.
Tanıdar özünə düzgün qibləsin,
Sirli-sehirlidir baxışın, gözüün.

Möcüzün aləmə səs soraq salıb,
Alimlər elminə məəttəl qalıb.
Gücü, hikmətini Xaliqdən alıb,
Canlı əfsanəsən həyatda özün.

Hər kəsi Tanrının bəndəsi bilir,
Yanına çarəsiz, dərdlilər gəlir,
Ağlayan gözlərin yaşını silir,
Həmişə söylərsən sözlərin düzün.

Ürəyin genişidi, qonağın çoxdur,
Süfrən çörəkli, gözlərin toxdur,
Sözlərin ümiddi, acısı yoxdur,
Tarixdə qalacaq əməlin, izin.

Mart 2011

Ğ İ Ə Ə Ə Ə

*Bu şeri şəxsiyyətinə hörmət
etdiyim şair Hacı İdrisə ithaf edirəm*

Sənin doğulduğun Quşencə kəndi,
Dahi insanlarla doludur, Hacı.
Burada yaşamış Məmməd babamız,
Bu yurd müqəddəsdir, uludur, Hacı.

Xeyirxah əməlin gendir, bolhabol,
Çəkinmə heç zaman mərd-mərdanə ol.
Vüqarla, fərəhlə getdiyin bu yol,
Nizami, Füzuli yoludur, Hacı.

Həs-rətəm, uğurlar dilərəm sənə,
Namərdin kəsəyi dəyməsin sənə.
Tanrı kömək olsun hər işdə sənə,
Hər kəs Yaradanın quludur, Hacı.

Şair Ə Ə Ə Ə
05 fevral 2013

İ İ

Həyata göz açan həməən ağlayır,
Kiminin kitabın erkən bağlayır.
Sirrini bəşərdən gizli saxlayır,
Əzəldən belədi bu sirli dünya.

Körpənin bələkdə üzün güldürər,
Bəndəyə hökmünü gec-tez bildirər.
Gözünün yaşını yada sildirər,
Fəqirə qənimdi bu sirli dünya.

İnsana fərəhdi ata-anası,
Yetimi ögeylik eyləyər ası.
Nəvəsin öyrədər nənə-babası,
Yetimə dar gəlir bu sirli dünya.

Dərdlini xəstəlik üzər, əridər,
Cismini məzarda torpaq çürüdər.
Şeytan ayaq verər, yalan yeridər,
İnsana sınaqdı bu sirli dünya.

Varlıya dövrəni cənnət kimidi,
İdrisə xoş sözlər minnət kimidi.
Boş tərif insana töhmət kimidi,
Neyləsə, şirindi bu sirli dünya.

Yanvar 2011

Ə

Ə

İ

Qazi Mirəziz Seyidzadəyə ithaf

Gənc yaşında öz yolunu tutmusan,
Qəlbimizə şirin dillə yatmısan.
Möminliyin zirvəsinə çatmısan,
Xoş sözsən bu mahalın, bu elin.

Dağ döşündə yurd-yuvanı qurmusan,
Gül-çiçəyin şəhli ətrin vurmısan.
Torpağında qala kimi durmusan
Sən özüsən bu mahalın, bu elin.

Günəş məkan verdi, girdin qoynuna,
Nifrətlə baxmısan iblis oynuna.
Xalqının yükünü çəkdin boynuna,
Sən gözsən bu mahalın, bu elin.

Quran ayəsinin sirrin açırsan,
Xəyallarda qanadlanıb uçursan.
Şər-böhtandan, acı sözdən qaçırsan,
Sən özüsən bu mahalın, bu elin.

Fevral 2013

*İsmayılının Xankəndi kəndindən olan el
ağsaqqalı Mahmudov Qalasan Nəsrulla oğluna
həsr olunub.*

Yaradan xəttini üzündə çəkib,
Sənin tək mömini xalq üçün seçib.
İmanlıq libasın əyninə biçib,
İman sahibisən, Qalasan baba.

Üstünə çəkibdi mələk qanadın,
Əziz babasısan doğmanın, yadın.
Adını ucaldır hər bir övladın,
Övlad atasısan, Qalasan baba.

Boyun əyməmişən çətin sınağa,
Arxa olmamısan yersiz qınağa.
Qapın açıq olub gələn qonağa,
Qonaq-qaralısan, Qalasan baba.

Şeytan fitnəsindən durmusan gendə,
Adınla öyünür gələn, gedən də.
İlahi hikmət var deyirlər səndə,
Daim var olasan, Qalasan baba.

Görüm abad olsun o gözəl yurdun,
İdrisin qəlbində bir yuva qurdun.
Mənə arxa oldun, mənə yar oldun,
Arxa dayağımsan, Qalasan baba.

Mart 2013

İşi

Dünya da dağılar, oxdan çıxarsa,
Həyat da məhv olar, fəlak yıxarsa.
Çay da qorxuludu, sakit axarsa,
Əzəldən belədi dünyanın işi.

Özünə güvənmə, aciz görəndə,
Salamı asta ver, böyük görəndə.
Gülü qoxuyarlar şəhli dərəndə,
Əzəldən belədi dünyanın işi.

Savabı qazanar salavat çəkən,
Vətənin sevdilər canından keçən.
Tanrıya bəndədi düz yolu seçən,
Əzəldən belədi dünyanın işi.

İdris, şeiri yaz, ilham gələndə,
İnsafı unutma, payı böləndə.
Şəhadət gətirər mömin öləndə,
Əzəldən belədi dünyanın işi.

Mart 2012

Ə Ə

Hərbi xidmətdə olan oğlum Elbəyin simasında bütün əsgər balalarımıza ithaf edirəm.

Vətən keşiyində övlad durubsa,
Xaliqə əzizdir onun atası.
Mətləbin üz tutub Haqdan sorubsa,
Öldürsə yağını, yoxdur xətası.

Durdurur cərgəyə eşidən kəsi,
Azan sədasıdır komandir səsi.
Qaytarsan kişitək vətən borcunu,
Səndən uzaq olar əməlin nəhsi.

Tanrı bəxşışidir azəri yurdu,
Qoruyur əzmlə nizami ordu.
Subut eyleyirsən bütün cahana,
Bunları görməyən zəlildi, kordu.

İblisi imanla sıxıb yormuşam,
Ağzına Quranla kilid vurmuşam.
İdrisəm, deyirəm, ey əziz oğlum,
Arxanda mələklə qoşa durmuşam.

Sentyabr 2012

Bulud yorğanını səmada salır,
Günəşin gücünü əlindən alır.
Özünü xoşladır bədirli aya,
Ölçüyə gəlməyir qurduğu taya.
Ulduzlar önündən naz ilə axır,
Acıqlı şimşəklər üstündən çaxır.
Tanrının hökmüylə durnatək süzür,
Damlasın mələklər sıraya düzür.
Sanki əlindədi torpağın canı,
Yağışla çoxalır çayların qanı.
Cahanı qoruyur saldığı kölgə,
Ona yad deyildi hər hansı bölgə.
Yaradan veribdi sonsuz məkanı,
Əsən küləklərdi onun sükanı.
Birləşir, çoxalır qarası, ağı,
Öpür, qucaqlayır qürurlu dağı.
Dəyişir ünvanın bütün hər yana,
Xələl gətirməyir yüksək ad-sana.

Ş İ

*Vətənpərvər şair, xeyirxah insan
Əli Rza Xələfliyə ithaf olunub.*

Qaçqın olmasaydın doğma ölkədə,
Qəribin qədrini qəlbən duymazdın.
Şair olmasaydın özün, bəlkədə,
Vətənçin dizini yerə qoymazdın.

Dərdini köçürdün cansız varaqa,
Saçın da inciyib gəlmir darağa.
Bağlı olmasaydın elə, torpağa,
Vətənin sədasın sazla yaymazdın.

Yazıb-yaratdıqca qəlbən coşmasan,
Elinə-obana şeir qoşmasan,
Çətinliyə dözüb, dağı aşmasan,
Kədərli ömürdən bezib, doymazdın.

Düşmən göz tiksə də vətən mülkünə,
Görəndə baş əyir oğuz türkünə.
Birə salmasaydın onun kürkünə,
Qələmlə yağının qəlbin oymazdın.

Yaradan yazıbdı belə fərmanı,
Avazla oxuyub, yayaq Qurani.
Aqıl saymasaydın yurdun soranı,
Vətənsiz günləri hər gün saymazdın.

Ay İdiris, düşmüşən dərdə, azara,
Özünü qorusan, gəlməzdin zara.
Hörmət etməsəydin ədib, yazara,
Xələfli şairə şeir yazmazdın.

Sentyabr 2012

Baharda çoxalır canlının sayı,
Artır yaxşılının ruzisi, payı.
Şaxtanın acısın yağış aparır,
Dağlardan daşları sellər qoparır.
Səmadan torpağa istilik enir,
Yatmış bütün canlı tərpənir, dinir.
Təbiət torpağın yorğanın alır,
Üstünə bəzəkli tül, xalı salır.
Qurumuş çayları cuşa gətirir,
Qumlu səhraların kolun bitirir.
Çovğun, boranı geridə qoyur,
Bəşərin gözləri sevinir, doyur.
Başqa fəsilləri sevsədə hamı,
Səs-küylü bahardan alıram kamı.
İdrisəm, Allaha iman gətirdim,
Bağçamda ətirli güllər bitirdim.

Mart 2012

İ

Yaddaşıımı varaqladım,
İç dünyamı soraqladım.
Qismətimlə barışıram,
Olanlardan danışıram.
Babam verib nəsihətin,
Sonda edib vəsiyyətin.
Ümüd ilə yaşayıram,
Elin yükün daşıyıram.
İdris, sən də oldun qonaq,
Haqdan yazdın varaq-varaq.
Şan-şöhrətdə gözün yoxdu,
Əzəl gündən könlün toxdu.

Mart 2012

Ğ

Qəlb evini təmiz saxla,
Et ibadət, fərqlən yoxla.
Həm kasıblarla, həm varlılarla,
Dostluğunu qoru, saxla.

Ocağın bil dostun evin,
Sevinəndə sən də sevin.
Dostun yoxsa, sən bil ki,
Susuz dəyirmandı evin.

Haqq sözlərə köklə dilin,
Dost əlindən çəkmə əlin.
Əl-ələ ver dostun ilə,
Birləş, saxla dağın selin.

Qəm üstünə açsa ayaq,
Çağır dostun, olsun dayaq.
Əgər dostun vəfalısa,
Keşik çəkər, qalar oyaq.

Dostu bilsən başın tacı,
Tapmaz səni ağrı, acı.
Dostluğunu qorumaqçün,
Etmə dilin heç vaxt acı.

Mart 2011

Ə Ə İ

İtirib dayağın dağ dayaqlı kürəyim,
Gücdən düşüb qatlanmayan biləyim.
Baxmır sözə tez kövrələn ürəyim.
Varlığımı əzab bilib, danıram,
Dünya, səni bağlı zindan sanıram.

Sevdiyindən görən, çoxmu əl çəkən?
Əlləriylə gözlərinə tor çəkən,
Məhəbbətin zəmisindən od biçən.
Eşq odunda qovruluram, yanıram,
Dünya, səni bağlı zindan sanıram.

Gözlərimdən nakam sevgim oxunur,
Xoş sözlər də qəlbə dəyir, toxunur.
Vücudumdan əcəl iyi qoxunur.
Xəyalımda indi səni anıram,
Dünya, səni bağlı zindan sanıram.

Aprel 2011

Ə İŞ İ Ə

Sən Xalıqdən əmr alırsan,
Gah həlim, gah sərt olursan.
Boşaldıqca hey dolursan,
Pərişansan niyə, dünya?

Səbir kasası daşandı,
Cəhil olan hədd aşandı.
Nələr, nələr gör yaşandı,
Pərişansan niyə, dünya?

Sığınmışam Günə, Aya,
Dərdim şişib, olub taya.
Su aparmır atam çaya,
Pərişansan niyə, dünya?

Hamını yola salırsan,
İdris gedir, sən qalırsan.
Milyon-milyon can alırsan,
İşin budur deyə, dünya?

Fevral 2011

Ə

Şair dostum Aydın Kəlbəcərliyə həsr etmişəm

Zərrə olub dünya mənim gözümdə,
Təqət yoxdur dağ saxlayan dizimdə.
Unutmuşam öz adımlı özüm də,
Düşmənlərin torpağında gözümlə yox,
Sənəmdədi düşmənlə sancan qanlı ox.

Xəyal məni Kəlbəcərə aparır,
Qaraca çoban sürüsünü otarır.
Qorqudu bizi bələlərdən qurtarır,
Düşmənlərin torpağında gözümlə yox,
Kəlbəcərsiz sevincim az, qədim çox.

Darıxdı indi mənsiz o yerlər,
Quruyubdu qələm tutan bu əllər.
Lal olaydı qara yaxan o dillər,
Düşmənlərin torpağında gözümlə yox,
Vətənimə danışmağa sözümlə çox.

Yaşıllaşır dağ döşündə yamaclar,
Böyüyübdü mən əkdikim ağaclar.
Qaqıldaşır meşələrdə turaclar.
Məni aciz, soyuqqanlı bilməyin,
Qaçqın adın tarixlərdən silməyin,

Mart 2011

İ Ə

*2011 III muğam televiziya
müsabiqəsinin qalibi K.Nəbiyevaya*

Muğamı, mahnını gözəl oxuyur,
Qəzəllə qəlblərdə xalı toxuyur.
Zilindən, bəmindən ətir qoxuyur,
Yaradan qorusun səni, Kamilə.

Şahlıq quşu qonub sənə çiyinə,
Təkəbbür, öyünmək gəlməz eyninə.
Təsniflər kök salıb təmiz beyninə,
Yaradan ucaltsın səni, Kamilə.

Qəlblərə yol açır avazın, səsin,
Bülbül eşidəndə kəsir nəğməsin.
Vaxtında veribdi atan töhfəsin,
Yaradan yaşatsın səni, Kamilə.

Ustadın * ümidin Haqqa bağlayıb,
Çətinə salaraq səsin yoxlayıb.
Sevinc göz yaşını güclə saxlayıb,
Yaradan saxlasın səni, Kamilə.

Muğamdı xalqımın nurlanmış üzü,
İdrisəm, xoşlaram doğrunu, düzü.
Yaşın haqlasa da doxsanı, yüzü,
Yaradan əyməsin səni Kamilə.

Aprel 2011

* Müğənni Gülyaz xanım nəzərdə tutulur.

Ə

Varlıların pulu artır,
Kasıbların bəxti yatır.
Köməyinə ümid çatır,
Düz qərarın yoxmuş, dünya!

Pulsuz həyat qəmli keçir,
Zaman donun qısa biçir.
Dövrən əldən-ələ keçir,
Etibarın yoxmuş, dünya!

Dünənini görmür çoxu,
Başa düşmür varı, yoxu.
İdris sevər qəlbi toxu,
Düz ilqarın yoxmuş, dünya!

May 2011

Ə İ

Torpaqları vətənsizlər satdılar,
Halal mayamıza haram qatdılar.
Naxələflər arzusuna çatdılar,
Fələk, səndən inciməyim, neyləyim?

Millətimi qaçqın edib böldülər,
Yurd-yuvasın yer üzündən sildilər.
Günah işi savab əməl bildilər,
Fələk, səndən inciməyim, neyləyim?

Çadırlardan şəhərciklər qurdular,
Yardım verib xalqa damğa vurdular.
El-obanı yalan vədlə yordular,
Fələk, səndən inciməyim, neyləyim?

İdrisəm, günahkar səni sanıram,
Haqsızlığa alovlanıb yanıram.
Mən də öz səhvimi bilib, anıram,
Fələk, səndən inciməyim, neyləyim?

İyul 2011

Ə İ Ə

Sözünə əməl et, vədə verəndə,
Qapını asta döy, evə girəndə.
Ağacı incitmə, barın dərəndə,
Günbəgün azalır ömür payımız.

Bir yalançı olsan, nurlanmaz üzün,
Dildəki böhtanı göstərər gözün.
Ucaldar başını doğru, düz sözün,
Günbəgün çin olur şirin röyamız.

Kimsəni özündən tutmasan üstün,
Qəlblərdə qurular qızıldan büstün.
Hər zaman qoy çıxsın bacadan tüstün,
Günbəgün nurlanır göydə ayımız.

Dilin şirin elə, qonaq gələndə,
Səsin ucaldarsan azan verəndə.
Oruca başlarsan ayı görəndə,
Günbəgün çoxalır mömin sayımız.

Hörmətlə təzim et, yaşlı önündə,
Min bir duası var onun dilində.
Açıb solmağı var qızılgülün də,
Günbəgün qocalır fani dünyamız.

İdris, tez cavab ver səni sorana,
Qoyma aranızda incik yarana.
Ürəkdən bağlanaq Haqqa, Qurana,
Günbəgün çoxalsın savab sayımız.

Fevral 2011

Dünyada hökmünü yeridə bilir,
Qanunlar dəyişir günahlar silir.
Dövrənı hər yönə çevirə bilir,
Əcdadı sikkədi hökmlü pulun.

Yoxsulu bəyənib, evinə getməz,
Yetimə vaxtında yardımın etməz.
Fəqirin bağında kök salıb bitməz,
Bağbanı haramsa bəhərli pulun.

Ünvanın demir ki, tarixə yazaq,
Kökünü axtarıb, torpağı qazaq.
Məqsədin, məramın xeyirə yozaq,
Hikməti böyükdü tədbirli pulun.

Çoxların özünə möhtac eyləyər,
Ədasın açıqca üzə söyləyər.
Göydə uçan quşa əmr eyləyər,
Şhiri güclüdü ədalı pulun.

Çoxluğu nadanın gözün bağlayar,
Kömək istəyəndə, yazıq ağlayar.
Tərk edib getməsi sinə dağlayar,
İtkisi yamandı minnətli pulun.

Dağları qorxudur, çün zəhmi çoxdu,
Etibar adında heç dostu yoxdu.
Ancaq kasıbların gözləri toxdu,
Hərdən küsməyi var qiymətli pulun.

Zəhmətin qazancı baltək şirindi,
İdrislə arası düzü, sərindi.
Haram pulun kökü sanma dərindi,
Halalın qazanaq dəyərli pulun.

Fevral 2011

Ə İ

Dostlarından qalma dala,
Çox güvənmə güclü qola.
Ağıllılar səbir edərlər,
Tamahkarlar var güdərlər.

Düşmən səni salsa tora,
Çıxmaq üçün bir yol ara.
Yalan sözə doğru demə,
Nadanlarla çörək yemə.

Çox gözəldə vəfa yoxdur,
Xeyir güdən indi çoxdur.
Qoru hər an gözlərini,
Vaxtında de sözlərini.

Fevral 2011

Ə Ə Ə

Qəlbinin sirrini yadlara açsan,
Şeytanı seversən, bilginən bunu.
Ömrünü puç edib, odlara atsan,
Əzabın yaşarsan, bilginən bunu.

Hörməti, izzəti qorumaz hamı,
Cahillər almazlar dünyadan kamı.
Şirinlik versə də haramın tamı,
Acısın dadarsan, bilginən bunu.

Əyriyə düz deyib, özünü yorsan,
İmansız kəslərlə oturub-dursan,
Dostuna arxadan zərbələr vursan,
Cəzasın çəkərsən, bilginən bunu.

Halala göz yumub, harama qaçsan,
Şeytanın üzünə qapını açsan,
Namərdə ümidvar olub, əl açsan,
Əliboş dönərsən, bilginən bunu.

Düz sözə öyrətsən yazan qələmi,
Darda köməyinə çatan qələmi,
Ay İdris, oyatsan yatan qələmi,
Bəhrəsin görərsən, bilginən bunu.

Fevral 2011

Ş

Tanrıdan bizlərə dayaqdı qardaş,
Hamıya gərəkdi o gözəl sirdaş.
Dünyanı qızıldan hasara alsan,
Qardaşsız tənhasan, aciz bir qulsan.

Yüzlərlə olsa da yaxın yoldaşın,
Yerini verməz ki, bircə qardaşın.
Dövlətin çoxalıb, əl çatmaz olsan,
Qardaşsız tənhasan, aciz bir qulsan.

Düşməndən həmişə uzaqda durun,
Ay İdris, dostlarla xoş təmas qurun.
Sən bunu bır yolluq dərk et, ey insan,
Qardaşsız tənhasan, aciz bir qulsan.

Fevral 2011

Ə Ə

Fikirlidi əldə qələm.
Razı olmur dərdin böləm.
Görmürəm göz yaşın siləm,
Ancaq indi fürsətim var.

Ağı deyir, qara tökür,
Gecə-gündüz edir fikir.
Özü məndən betər çəkir,
Qələm, sənə söhbətim var.

Hər bir sözü dilindədi,
Ağır yükü belindədi.
Bəxti mənim əlimdədi,
Qələm, sənə rəğbətim var.

Dayanıb müntəzir, hazır,
İdrisin dediyin yazır.
Namərdlərə qəbir qazır,
Qələm, sənə hörmətim var.

Mart 2011

Gəncliyim əlimdən uçaraq getdi,
Anadan ayrılan balalar kimi.
Gedəndə bəxtimi götürüb getdi,
Xəyalda həqiqət, arzular kimi.

Yuxuda cavanlıq qonağım olur,
Odur ki, gündüz də yatmağım gəlir.
İstəyim rəyada hərdən çin olur,
Onu tora salıb, tutmağım gəlir.

Ay İdris, əcəlin özün duyubsan,
İmdad diləməyin mənası yoxdur.
Kədərli ömürdən erkən doyubsan,
Etiraf etməyin hikməti çoxdur.

Avqust 2011

Ə

*Mələhət Veyis qızının söhbətindən
təsirlənərək bu şəri yazdım*

Eşidəndə donub durdum,
Satılıbdı baba yurdum.
Fələk mənə dağ çəkirsən,
Ürəyimdə qəm əkirsən.
Ümidlərim çıxdı boşa,
Əlac qaldı gözdə yaşa.
Fikir qoymur mən yaşayam,
Gücüm çatmır dərd daşıyam.
Qarşılamır Həsən baba,
Tüstüləmir sönmüş soba.
İcazəm yox, girim evə,
Gəndən baxır əziz nəvə.
Nənəm başım tumarlardı,
Saçlarımı sığallardı.
Öyrədərdi tirmə, naxış,
Yaddaşdadı şirin baxış.
Güc alardım daim səndən,
Ata ruhun küsüb məndən.
Həyatində yadlar gəzir,
Çəmənlik də ayaq əzir.
Anam sanki mələk idi,
Hər işimdə kömək idi.
Sağalmazdı acılarım,
Dayağımdı bacılarım.
Köməyimdi bircə qızım,
Həm sevicim, həm də nazım.

Artıq gəzir nəvələrim,
Onlarla şad könül evim
İdris, səndə çoxdu günah,
Vaxtda apar haqqa pənah.
Qorumadın bağ-bostanı,
Yazar oldun sən dastanı.

Sentyabr 2011

İ

Bir ağsaqqal gördüm, əsa əlində,
Dünyanın dərdi var sanki belində.
Dinmirdi, eşidəm nə var dilində.
Qırıqla örtülüb alını, üzü,
Əyilmiş qaməti, bükülmüş dizi.

Verdiyim salamı mükəmməl aldı,
Gənclik illərindən xoş söhbət saldı.
Verdiyi hər öyüd yadımda qaldı.
Ötüb keçib yaşı deyəsən yüzü,
Qurandı, kələmdı dilində sözü.

Ömrünü keçirib o at belində,
Yaxşı ad-san qoyub doğma elində.
Şöhrəti dastandı xalqın dilində.
Həyatda çox görüb ayrını düzü,
Məəttəl qalmışam, doğrusu, düzü.

Nəvələr deyirlər istəkli baba,
Sönməyir yurdunda alısan soba.
Evində qonaqdır bütün el-oba.
Əksilmir süfrədən çörəyi, duzu,
Yanında nəvəsi, oğlu, həm qızı.

İtirib bu yaşda çiyərparasın,
Heç də sağaltmayıb ürək yarasın.
Tökürdü yanağa gözün qorasın.
Susmaq bilməyirdi ömrünün sazı,
Oğlum sağ olaydı, çəkəydim nazı.

İdris, səni yorsa yazılan qədər,
Çəkdiyin zəhmətin gedəcək hədə.
Bu dünya belədir, hər gələn gedər.
Hər kəsin varıdı alnında yazı,
Yazılmış taleyə yoxdur bir pozu.

Yanvar 2012

Almaq olmur ondan kamı,
Yaddan çıxmır şirin tamı.
İrad tutur ona hamı,
Günahsızdı qoca dünya.

Soyuq, şaxta onu sıxır,
İsti günəş qəlbin yaxır.
Sinəsindən çaylar axır,
Günahsızdı qoca dünya.

Yəqin onun dərdi çoxdu,
Heç qayğısın çəkən yoxdu.
Açgöz deyil, gözü toxdu,
Günahsızdı qoca dünya.

Canlı təki nəfəs alır,
Qayğımıza hər an qalır.
Yer üzünə nəzər salır,
Günahsızdı qoca dünya.

Rəngi hərdən yaman solur,
Saçlarını külək yolur.
Gah boşalır, gah da dolur,
Günahsızdı qoca dünya.

Heç bir sözə məhəl qoymur,
Deyirlər ki, gözü doymur.
İnsanların qəlbin oymur,
Günahsızdı qoca dünya.

Günahı yox, bir utana,
Cavab vermir söz atana.
Məzar verir çox yatana,
Günahsızdı qoca dünya.

İdris girməz dondan-dona,
Ömür özü çatır sona.
Borcumuz var, əlbət ona,
Günahsızdı qoca dünya.

Yanvar 2012

ƏŞ

Onun qüdrətilə şəfəq saçırısan,
Zülmətin qapısın hər gün açırsan.
Ulduzdan, Qəmərdən qurdu çırağ

Ə

Sığallayır dağı, düzü,
Yumur ona baxan gözü,
Yerə, göyə əli çatır,
Oyanmasa sakit yatır.
Vaxtlı, vaxtsız meyvə dərir,
Zəyifləri yerə sərir,
Sərt gələndə aləm əsir,
Xaliq desə, səsin kəsir.
Hər fəsildə çalır sazın,
Dünya çəkir onun nazın.
İblis ona gəlmir kələk,
Öz adıdır sirli külək.

İyul

Ə

Ana qucağında rahat yatardım,
Yuxuma layladan şəkər qatardım.
İstədiyim mətləblərə çatardım,
İndi əlçatmazdı mənə, o günlər.

Xəyalım səmada tənha dolanır,
Göz yaşlarım dağ seli tək bulanır.
Dərd üstünə hər gün kədər qalanır,
Şirin xatirədi mənə o günlər.

İldırım çaxanda nəfəs daralır,
Qorxudan dünyanın rəngi saralır.
Günəş də batanda üfük qaralır,
Yazılmış taledi mənə o günlər.

İdris, bir uşaq tək saf olaydın kaş,
Güləydin ayağa toxunanda daş.
Quruyaydı gözdə aldananda yaş,
İndi təsəllidi mənə o günlər.

Aprəl 2012

Ğ

Subaylığın ağ çiçəyi tez solsun,
Ataların istəyidir bu, oğlum.
Köçən qızın gözlərinə yaş dolsun.
Anaların istəyidir bu, oğlum.

Möhkəm saxla yar əlini əlində,
Şirin sözlər kökün salsın dilində.
Xoşbəxt yaşa, öz yurdunda, elində
El-obanın istəyidir bu, oğlum.

Tez yayılsın atalığın sədası,
Səni yorsun övlad nazı, ədası.
Təsdiqlənsin amin sözün nidası,
Babaların istəyidir bu, oğlum.

Fevral 2011

Dost dostundan haqq-salamı üzərsə,
Tənha qalıb yazıq olar hər biri.
Yaxşı gündən usanarsa, bezərsə,
Yaşamağa qalmayacaq səbiri.

Var-dövlətə həris olan kəslərə,
Şeytan daim qalib gələr, əzizim.
Üz göstərmə heç hiyləgər hisslərə,
Qulağında sırğa olsun bu sözüm...

Tanrının xoşuna gəlmək istəyən,
Zəkati, orucu qəlbən xoşlasın.
Əhmədi cənnətdə görmək istəyən,
Namazın qılmağa vaxtda başlasın.

Dünyada rəhmli mənim dinimdi,
Tövbəkar istəsə, murada çatar.
“Dövrən mənim” deyib özünü öyən,
Cismini əbədi atəşə atar.

**GƏNCLİK
XATİRƏLƏRİ
1975-80-ci illər**

ə ə ə i i i i

Bağlı tilisimdi, qaranlıq yoldu,
Çox aşiq bu yolda saraldı, soldu.
Bəxtsiz cavanlarsa canından oldu,
Hayıf ki, aldanır, kordu məhəbbət.

Gecələr yatmayır, yuxusu yoxdur,
Vüsala çatmayan dünyada çoxdur.
Nakam olsalar da, gözləri toxdur,
Gözlərə tökülən qordu məhəbbət.

Baxışlar toqquşur, öz sözün deyir,
Ağalar, sultanlar ona baş əyir.
Bəxti yatmışlarsa qara don geyir,
Çoxların bu yolda yordu məhəbbət.

Cismimi öldürür, özü sağ qalır,
Dəvə tək kinlidi, intiqam alır.
Fələkdən fərqlidir, qəlblərdən çalır,
Bərədə qurulmuş tordu məhəbbət.

Kimisə güldürür, kimi ağladır,
Kimini özünə düyün bağladır.
İdris də sevgisin gizli saxladır,
“Dəyərimi? söylədi, sordu məhəbbət.

Məhbbət yolunda saralıb soldum,
Sevgidə uduzub, pərişan oldum.
Məcnuntək saçımı səhrada yoldum,
Məni gəncliyimə qaytar, a dünya.

Dünyaya gələndə mən də ağladım,
Cavan çağda dərya kimi çağladım.
Sonda ümidimi bəxtə bağladım,
Məni dərd əlindən qopar, a dünya.

Düşmüşəm çətinə, yaman dardayam,
Özüm də bilmirəm indi hardayam.
Çırpınan balığam, əfsus, tordayam,
Sənin əlindədir, açar, a dünya.

İdris şimşək olub daha çaxmayır,
Şaqraq çay kimi, coşğun axmayır.
Ürəyi inciyib, sözə baxmayır,
Onu al qoynuna, apar, a dünya.

Ş Ə İ

Məhəbbət zirvədən ucada durur,
Alışıb yanmayan qədrini bilməz.
Zərifdi, şirindi kövrək qəlblidi,
İncitsən, qapına bir daha gəlməz.

Fəstillər dəyişsə, çiçəklər solsa,
Fırtına küləyi saçları yolsa,
Ürəklər bir vursa, ilqar düz olsa,
Həsrət sevinc yaşın ar edib, silməz.

Sevənlər sevgisin ürəyə yazsa,
Edilən həqiqi, ədalı nazsa.
Hicranın yolunda quyular qazsa,
Nadanla eşqini yarıya bölməz.

Sevib yaşadacam səni özümçün,
Həya, nur toxudum qəmli gözümcün.
İdris də yaranıb dərdə dözümcün,
Səsinə hay versən, yaşayar, ölməz.

Ə İ

Məhəbbətdir iç dünyamı tərpədən,
Baş ayılmaz o vurduğu zərbədən.
Şərt belədir, keçməlisən iynədən,
Ondan incə bu dünyada nə var ki?

Şaxta vuran çiçək kimi, donardım,
İstisindən səhra kimi, yanardım.
Həyatımı onsuz əbəs sanardım,
Ondan şirin bu dünyada nə var ki?

İdrisi incidən nazlı sonasa,
Aləm onu töhmətləyib, qınasa.
Sevdiyi qız ümid verib sınasa,
Ondan əziz bu dünyada nə var ki?

Ә Ә Ә

Sevənin qəlbinə sancır oxunu,
Ona uzaq olur həтта, yaxını.
Yandırır, öldürür qəsdən çoxunu,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

Ürəkdə dolaşır, gözə görünmür,
Yananda sönməkçün külə də dönmür.
Dalınca aparır, özü sürünmür,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

Aşıqın üzünə çox vaxt ağ olur,
Vüsala çatmayan günahkar olur.
Hicranı sinəyə ağır dağ olur,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

Baxışlar dikilir yar gələn yola,
Gözümdə gülü də bənzədir kola.
Önümdə çəkibdi keçilməz qala,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

Dərdimi söylədim sızlayan tara,
Qəmli mahnılardan gəlibmiş zara.
Məni əsir etdi vəfasız yara,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

İdrisi qocaldır heç qocalmayır,
Sevməyən kimsənin gücün almayır.
O qalxan zirvəyə əl də çatmayır,
Ağrılı, acılı, vaxtsız məhəbbət.

İ Ə Ə Ə

Yoluna baxmaqdan gözümlə saralır,
Fikirdən hövsələm küsür, daralır.
Gözümdə günəş də hərdən qaralır,
Hicranı yamandı ilk məhəbbətin.

Eşqin kəməndindən qurtaran hanı?
Öldürüb aşiqi, sovurar qanı.
Yandırar məzarda saralmış canı,
Vüsali gümandı ilk məhəbbətin.

Ömür bir qismətdi, yazısı çoxdu,
İtirsən yenisi, əvəzi yoxdu.
İdrisi göynədən aldığı oxdu,
Sədası kamandı ilk məhəbbətin.

Ə Ə Ə İ

Görkəmin itirsə kirpiyin, qaşın,
Tökülsə dişlərin, ağarsa başın.
Bir əsri adlayıb ötsə də yaşın ,
Yenə əvvəlki tək sevəcəm səni.

Yadında qalmasa dediyin sözün,
Qırıqla örtülsə bədirli üzün.
Nurunu itirib, yaşarsa gözün,
Yenə əvvəlki tək sevəcəm səni.

Ş

Taxıb saça durna telin,
Gen tutmuşam düşmən dilin,
Baş açmıram yenə niyə
Yar verməyir mənə əlin?

Dərd əlindən qaçıb dağa,
Tuş gəlmişəm mən qınağa.
Bilməm indi yenə niyə
Fələk çəkir sərt sınağa?

İdris, saça dən salmışan,
Kam almadan qocalmışan.
Söylə görüm necə, niyə
Dərdə dözüb, sağ qalmısan?

Ə

Ə İ

Əqlimi bir anda almısan məndən,
İndi söyləyirsən, gəz dolan gəndən.
Hansı qara qüvvə aldatdı səni?
Heç çıxmaq olarmı imandan, dindən.

Özün ovsunlayıb saf ürəyimi,
İndi laxladırısan eşq dirəyimi.
Bir söylə bəs görüm, nədir günahım?
Oxla nişan aldın düz kürəyimi.

İdrisin ümidin qıran tapılmaz,
Məhəbbət qul kimi pula satılmaz.
Şeytan ürəklərə hakim kəsilsə,
Eşqin düyününü açan tapılmaz.

Ə

Ə Ə

Uğursuzluq bəxtimdədir əzəldən,
Məni şahmar kimi çalıb bir mələk,
Asılıyam ahu gözlü gözəldən,
Məni dərdə yaman salıb bir mələk.

Yar bağından ətirli gül dərmədim,
Öz xoşumla yanar oda girmədim.
Məhəbbətdə xoş nəvaziş görmədim,
Məni məndən yaman alıb bir mələk.

Ümidvaram, üzüm bir gün güləcək,
İdris, bəxtin tərpənəcək, dinəcək.
Şahlıq quşun özü uçub gələcək,
Xəyalımda xəyal qalıb bir mələk.

İ Ə İ Ə İ Ə Ə Ə

Xəstə könlüm sanki oyuq-oyuqdu,
Qızmar günəş qış tək mənə soyuqdu.
İstəmirəm kimsə mənə tay olsun,
Qara günlər saf ömrünə pay olsun.

Əllərinə əl uzatsın öz əlim,
Barmağına üzük taxım, gözəlim.
Şahidimiz bədirlənmiş ay olsun,
Sağ-solumuz dağ çeşməli çay olsun.

Uca Allah, özün yetiş fəryada,
Bir xitam ver nakam eşqə dünyada.
Namərdlərə oxun atan yay olsun,
Ümidləri daşa dəyib zay olsun.

İ

Sevgi günəş deyil, sarala, bata,
Bədirli ay deyil gündüzlər yata.
Zirvəli dağ deyil buluda çata,
Şehirli möcüzü açan olmayıb,
Görünməz torundan qaçan olmayıb.

Girdiyi qapıdan qayıdıb getmir,
Hamının qəlbində kök salıb bitmir,
Saldığı cığırılar silinmir, itmir.
Bu yoldan göylərə uçan olmayıb,
Bölünməz torundan qaçan olmayıb.

İdrisin hökmünü əlindən alıb,
Təmkinli könlünə harayın salıb.
Biçarə yataqda köməksiz qalıb.
Üstünə bir şəfəq saçan olmayıb,
Bilinməz torundan qaçan olmayıb.

Ə

Əcəl çətirini çəkib üstümə,
Boğuluram ərşə qalxan tüstümə.
Yazdıracam bu sözləri büstümə.
Sevgim gəldi yaman gözə, nəzərə,
Növbəm çatdı, nakam köçdüm məzara.

İdris, qorxma, ölüm salam verəndə
Döy qapını, gor evinə girəndə.
Söylə İnkir, ya da Minkir görəndə.
Sevgim gəldi yaman gözə, nəzərə,
Növbəm çatdı, nakam köçdüm məzara.

Ə Ə

Şah deyirlər qızıl gülə,
Qəfəs zindandı bülbülə.
Fələk məni iki bölə,
Bu sevdadan mən dönmərəm.

Haqdan gələn gəlir dilə,
Nə istərsən Ondan dilə.
Qana-qana, bilə-bilə,
Bu sevdadan mən dönmərəm.

Eşq odunda ruhum yansa,
Axan yaşım gözdə donsa.
Əzrayıl sinəmə qonsa,
Bu sevdadan mən dönmərəm.

ə ə i i ə i i ə ə ə ə

*İyirmi beş ildən sonra sevdiyim qızın
oxşarını Quşencə kəndində təsadüfən
gördüm və bu şeri yazdım*

Xəyalımı xəyallardan oyatma,
Qaysaqlanmış yaraları qanatma.
Sevən qəlbin günahına gəl batma.
Gəlmə bizim kəndimizə, gəlmə sən,
İlk eşqimə oxşadıram səni mən.

Sevgi bulağının suyundan içib,
Günlər ömrümüzü hicranla biçib.
O vaxtdan bu vaxta on illər keçib.
Çəkilmir könlümdən nə duman, nə çən,
İlk eşqimə oxşadıram səni mən.

Sənə oxşar Aydını o qocaldıb,
Ah-naləsin asimana ucaldıb.
Vüsalınla hicranımı azaldıb,
Qurtar məni bu həsrətdən, bu dərddən,
İlk eşqimə oxşadıram səni mən.

İ ə ə ə
İyul 2011

Ş Ə Ə İ İ

*Şair Aydın Kəlbəcərlinin "Gəlmə
bizim kəndimizə" şeirinə nəzirə*

Oxşarını görcək xəyala daldım,
Heykəl tək quruyub yerimdə qaldım.
Axan yaş selimi buluddan aldım.
Tanrı cüt yaratmış deyəsən sizi,
Görəndə heyrətə saldınız bizi.

Qıyqacı baxanda qaşın çatırdı,
Astandan güləndə ordu batırdı.
Dediyi sözlərə şəkər qatırdı.
Xaliq özü seçib deyəsən sizi,
Görəndə heyrətə saldınız bizi.

Bilinməz kimsənin axirət halı,
Dünyada qalacaq dünyanın malı.
Eşqə dəyər verməz insanın kalı.
Tanrı sıgallayıb deyəsən sizi,
Görəndə heyrətə saldınız bizi.

Ay İdris, dadmadın sevgi qaymağın,
Sinəndən sağaltmır yara qaysağın.
Fələk də çəkməyir səndən qarmağın.
Allah cüt yaratmış deyəsən sizi,
Görəndə heyrətə saldınız bizi.

İyul 2011

Ə Ə Ş İ İ Ə

Rəhmandı fikrimdən keçəni bilən,
Ürəkdə olandı dilimə gələn.
Şeytandı hər şeyi ikiyə bölən,
Sən niyə günahkar sanırsan məni?

Yalana, böhtana boyun əymərəm,
Harama əl verib, bil ki, dəymərəm.
İblisin libasın heç vaxt geyməmə,
Haqqı bilə-bilə danırsan məni.

Qarşında borcluyam, bunu danmaram,
Qurunun odunda yaş tək yanmaram.
Məndən inciməyi düzgün sanmaram,
Ancaq dar günündə anırsan məni.

Haqqı unudana Tanrı baxmayır,
İmanı olanlar qara yaxmayır.
Fələk yıxan evi kimsə yıxmayır,
Axır peşman olub taparsan məni.

ə ş i ə i i ə ə i

Xoş günlərim, heyif, uzun sürmədi,
Yalvarışım bəhrəsini vermədi.

Ə Ə Ə Ə İ

Haqq sözümü yersiz bilib kəsmərəm,
Doğruyamsa, titrəmərəm, əsmərəm.
Əzabından usanmaram, küsmərəm,
Gəl incitmə bilə-bilə sən məni.

Elə bilmə eşq odunda yanmaram,
Ayrılığın şaxtasında donmaram.
Düz ilqarı, doğru sözü danmaram,
Gəl incitmə bilə-bilə sən məni.

Qovuşmağın icazəsi dindədi,
Dərdlərimin çarəsi bil, səndədi.
Səni sevən İdris adlı bəndədi.
Dərdə saldın bilə-bilə sən məni.
Sevəcəksən əvvəl axır sən məni.

İ Ə Ə Ə

Varmı saf sevgidən dünyada bezən?
Yaxşı ad qoyana ölməz deyiblər.
Naşıdı sevgiyə ağzını büzən,
Son peşmanlıq fayda verməz deyiblər.

Əldə qılinc hücum çəkdi üstümə,
Düşmən kimi durdun mənim qəsdimə.
Göz yaşını tökəcəksən büstümə,
Vəfasıza qədərbilməz deyiblər.

Çox gözəllər sevgisini soldurub,
Hörüklərin sərt küləyə yoldurub.
Qəm yaşıyla ala gözü'n doldurub,
Dərdlilərə üzü gülməz deyiblər.

Ə İ Ə ŞƏ

Ərköyün tək, dünya, səndə dolaşdım,
Sevgi dünyasına gizli yol açdım.
Neçə yol büdrədim, neçə yol aşdım,
Biyabanda tənhalığa alışdım.
Məhəbbətin indi sirrin bilmişəm,
Hələ sağam, elə bilmə ölmüşəm.

Vurğunuyam çəmənlərin, düzlərin,
Məni çox yandırır acı sözlərin.
Oxun sancır baxa-baxa gözlərin,
Təqəti yox qəddə dayaq dizlərin.
Məhəbbətin indi sehrin bilmişəm,
Hələ sağam, elə bilmə ölmüşəm.

Dərd çəkir ürəyim, sanki yorulur,
İdris eşq odunda yanır, qovrulur.
Asimana qalxır, külü sovrulur,
Göz yaşları hey axdıqca durulur.
Məhəbbətin indi qədrin bilmişəm,
Hələ sağam, elə bilmə ölmüşəm.

Ş Ə

Bölünübdü bütöv olan ürəyim,
Kül olubdu neçə arzu, diləyim.
Sən, ey mənim yerdə gəzən mələyim,
Niyə mənə əzab verib üzürsən?
Naz-qəmzəylə məndən gendə gəzirsən.

Vurulmuşam paklığına, adına,
Niyə məni heç salmırsan yadına?
Aşıqlərin heç nə çatmır dadına.
Üz döndərib dodağını büzürsən,
Naz-qəmzəylə məndən gendə gəzirsən.

Əriyəcək daşa dönmüş ürəyin,
Olacağam, yəqin, sənin gərəyin.
Mənəm sənin əvvəl-axır köməyin.
Hörüklərin sinən üstə düzürsən,
Naz-qəmzəylə məndən gendə gəzirsən.

Qara xalı san, yanağa düzmüsən,
Tənhalıqdan, özün dedin, bezmisən.
Sən İdrisdən əbəs yerə küsmüsən,
Ayrılığa söylə necə dözürsən?
Naz-qəmzəylə məndən gendə gəzirsən?

Ş

Gözüm seçmir daha ağı qaradan,
Qələm yorub dərddən yazan əlimi.
Ümidlərim bir-bir çıxır sıradan,
Qabar edib yalvarışım dilimi.

Sızlamaqdan gecə-gündüz yatmıram,
Məni sevdiyim qız aldatdı getdi.
Məhəbbəti ucuz bilib satmıram,
Ümidlərim daha tükəndi, bitdi.

İdris, xəyalınla qaldın təkbətək,
Dönmür həqiqətə heç də arzu kam.
Dəryaya ataydın onları gərək,
Xəyalın qalaydı onsuz bu axşam.

Ə

Sevgimiz qəsrək aşan deyildi,
Bədnəzər güc gəldi, təməl əyildi.
Ayrı dolansaq da, qəlbimiz birdi,
Aşıqlərə kömək - təmkin, səbirdi.
Mənim varlığımın, həm də ki, canım,
Söndür atəşimi, qoyma mən yanı.
Qoyma şər qarışa, qaranlıq çökə,
Ruhum bu dünyadan nigaran köçə.
İdris, sevgi heç vaxt göydən tökülməz,
Barlı ağac deyil, yerdə əkilməz.
Tez barışaq, şeytan duyur düşüncə,
Ayrılmayaq, ömür sürək öluncə.

İ

İ Ə Ə

Kədər nəğməsini mənə oxudu,
Ölçüb-biçib qəm libası toxudu.
Söylədiyim sanmayın ki, yuxudu.
İtirirsən dünya, mənim izimi,
Qatlayırsan cavan ikən dizimi.

Bölgüdə pay düşdü, acı bir taleh,
Çarə etmir axşam üstü sərin meh.
Göz yaşımdı gül üstündə qönçə şəh,
Qərib kimi hey sızlayıb ağlaram,
Arzu tutub ipdən düyün bağlaram.

Çin olmadı içimdəki diləklər,
Boşalıbdı qalxan tutan biləklər.
Boş qalıbdı bəxt ələyən ələklər.
İdris, dözsən, günəş doğub nur saçar
Arzulara, ümidlərə yol açar.

Ş ŞƏ

Paklıqdan hörmüşdüm uca sarayı,
Gecələr oxşardım ulduzu, ayı.
Günəştək səmadən yerə baxardım,
Uçan buludlarla birgə axardım.
Yenicə çatmışdım gənclik yaşıma,
Günlərin birində çıxdı qarşıma.
Məni məhəbbətin toruna saldı,
Əqlimi-huşumu başımdan aldı.
Ruhuma sevgisin özü yeritdi,
Yalan vədə verib məni kiritdi.
Sap tək keçirdi nazik iynədən,
Yalançı eşqidi qəlbi göynədən.
Yorğun yolçu kimi, dara düşmüşəm,
İdrisəm, atəşdə yanıb, bişmişəm.
Bilmirəm, bu yolu mən gedim hara?
Məhəbbət baxmayır dövlətə, vara.

İ

Sevgi yollarında əzaba dözüb,
Vüsala çatmağa ümid bəslədim.
Tənha yaşamaqdan həyatda bezib,
Gəl, ölüm mələyi, - deyib səslədim.

Şirin nağılları bir-bir oxudum,
İndi öz bəxtim də nağıla dönür,
Əynimə kədərdən libas toxudum.
Həyatım şam kimi əriyir, sönür.

Eşqin atəşində sanma qızınıb,
İdrisin dərini özündən sorun,
Fəqirlik adını sənsiz qazanıb,
Nakamlıq möhrünü alnına vurun.

Ə

Sözündən inciylə gəndə durmadım,
Röyada xəyalda yuva qurmadım.
De, səni mən daha kimdən sormadım?
Vəfasız söyləyib məni qınama.

Sənsiz mənim çöhrəm saralıb, soldu,
Saçımı çöllərdə küləklər yoldu.
Xoş sözün, xatirən təsəllim oldu,
Bu sevgidə daha məni sınama.

Dalınca boylandım, səni görmədim,
Əl atıb bağçandan bir gül dərmədim.
Həyatdan kam alıb, ömür sürmədim,
Allah, həsrət qoyma məni Sonama.

Vəfasız çıxmadım sevgiyə, ada,
İdrisəm, gözüm yox fani dünyada.
Əcəli çağırdım çatsın fəryada,
Əliboş qaytardın məni anama.

Ə Ə

“Yox!” cavabın yar göndərdi,
Sevə-sevə üz döndərdi.
Göz yaşımı özü sildi,
Vücuduma od əndərdi.

Saralıbdı barlı bağlar,
Dayaq olmur uca dağlar.
Açıqlasam əhvalımı,
Qəhərlənib ellər ağlar.

Oxşamıram göydə ayı,
Dinləmirəm axar çayı.
Vərəqləyib tarixləri,
Axtarıram mənə tayı.

İdris, ayrı düşdün yardan.
Qurtaran yox səni dardan.
İsitməkçün yurd-yuvanı,
Od sorursan buz tək qardan.

Ə Ə İ

Sevgi bir atəşdi, sönməzdi közü,
Yandırar ürəyi, saraldar üzü.
Həsəti ağladar, kor edər gözü,
Sözünün üstündə sonadək durar,
Əbədi möhrünü bir dəfə vurur.

Durduğu zirvədən aşağı enməz,
Əhdi-peymanından geriyə dönməz.
Öldürər aşiqi, atəşi sönməz.
Ovçutək torunu bərədə qurar,
Əbədi möhrünü bir dəfə vurur.

Qeybdən gəlişi yaşa baxmayır,
Girdiyi ürəkdən heç vaxt çıxmayır.
İdrisi büdrədir, hələ yıxmayır.
Məcnuna döndərib yollarda yorar,
Əbədi möhrünü bir dəfə vurur.

§

Qalmayıbdı sənə sözüm,
Qismətimiz yoxmuş bizim.
Kor olsa da ağlar gözüüm,
Halallaşaq bu dünyada.

Sızlasa da dağlı sinə,
Yer vermərəm qəlbə kinə.
Nəzər salıb bizim dinə,
Halallaşaq bu dünyada.

Verməsək də eşqə qiymət,
Doğru sözdə yoxdu minnət.
Süz istəyi edək hörmət,
Halallaşaq bu dünyada.

Mən İdrisəm, qaldım yetim,
Ümid - barsız səadətim.
Ayırmamış ölüm-itim,
Halallaşaq bu dünyada.

Ə Ə Ə

Hər gün artır ağrı-acım,
Düşüb başdan sevgi tacım.
Ümidim yox bir kimsəyə,
Söz versə də qardaş, bacım.

Axırıma belə çıxdı,
Hicran məni yaman yıxdı.
Etibarım yox sevgiyə,
Gözləməyə səbəb yoxdu.

Eşqin sanki borc vermişdi,
İstəməyə tək gəlmişdi.
Elə bildi, düz yoldadı,
Səhv əməlin düz bilmişdi.

Üz döndərdi, İdris, yarın,
Susmaq bilmir qəmli tarın,
Yalvarmağın mənası yox,
Qüssə, kədər oldu varın.

Ş Ə

Mən yazıqla fəlak sanki yarışır,
Qismətimə, taleyimə qarışır.
Gah küsdürür, gah da mənə barışır,
Boğuluram inan acı qəhərdən.

Ürək də dözməyir, dağ çəkiləndə,
Ağız da dəyişir, diş töküləndə.
Bədən də kiçilir, bel бүkүləndə,
Göz doymadı həyat verən bəhərdən.

Xəyallarda köhlən atı çapıram,
Röyalarda öz sevgimi tapıram.
İdrisəm, dərdimi çaya atıram,
Gileyliyəm hər açılan səhərdən.

İ İ İ

Acı taleyindən hey danışırsan,
Fələyin işinə sən qarışırsan.
Gizlincə yanırsan, həm alışırsan,
Sən öz günahını amma danırsan.

Nakam məhəbbətdən kam almaq olmur,
Bu dərdə düşməyən saralıb, solmur.
Vəfasız heç zaman saçını yolmur,
Bəs niyə axtarıb məni anırsan.

İdris, ahın getsin qarlı dağlara,
Vaxtsız xəzan düşüb bağça, bağlara.
Əlin çatmayanda keçmiş çağlara,
Ürəkdən od tutub hər an yanırsan.

Ə Ə Ə

Deyirlər məhəbbət şirin bal dadır,
Çox zaman çaşdırıb ruhu aldadır.
Toruna saldığı hər bir aşiqin
Fikri dağınıqdı, başı qaldadır.

Sevən kəs səhv salır çəni, dumanı,
Aşiqə köməkdi yalnız gümanı.
Eşqin dəryasında boğulan zaman,
Əl atır ki, yaxalasın samanı.

Həyanı göstərən üzdü, yanaqdı,
Ayrılıq aşiqə çətin sınaqdı.
Ay İdris, bəyan et, söylə bir daha,
Məhəbbət hər yaşda gələn qonaqdı.

Ə Ə Ə İ

Məhəbbətin yükü ağır,
Köməyinə yarı çağır.
Muradıma çatım deyə,
Sərt qayadan sallam cığır.

Görməyəndə rəngim qaçır,
Əqlim başdan göyə uçar.
Vüsəlinə çatmaq üçün,
Dilim Haqqa ağız açır.

Ə İ Ş

Xəyalən görəndə yarı yanımda,
Sevgimə güc verir damarda qanım.
Ayılıb özümü tənha görəndə,
Sıxılır ürəyim, üzülür canım.

Nəyim vardı verdim sənə həyatda,
Bircə ürək qalıb tək böləcəyim.
Bilirəm, sevənlər qınamaz məni,
Ondan asılıdır xoş gələcəyim.

İdrisəm, çəkilib xəlvəti küncə,
Qəlbimi çox sıxır fikir, düşüncə.
Tənhalıq şirindi eşqə düşənçün,
Sevənlər duyarlar bu sirri, mənəcə.

Ə Ə

Günahsız yaranır doğulan bəndə,
Fikrim təsdiq tapır sonuncu dində.
İblisə aldanıb sözünü dandın,
Günahı görürəm, odur ki, səndə.

Bəxtin yatıb qalsa, çalış oyatma,
Başqa rəngə salıb onu boyatma.
O, keçmiş günlərə bir də qayıtma,
Onsuz da salmışan məni kəməndə.

Yazılıbsa tale, İdris neyləsin?
Dərdini bilməyir, kimə söyləsin.
Ömrünün karvanın necə əyləsin,
Məəttəl qalmışam o işə mən də.

İ İ Ə

Təmiz qəlbin al şəfəqə boyanıb,
Neçə vaxtı yatmış bəxtin oyanıb.
Qapınızda gəlib elçin dayanıb,
Nəğməkarı sən özünsən, incimə.

Biyabana özün saldın bil, məni,
İncimərəm, sınısan da sən məni.
Sağaldaram bircə sözlə mən səni,
Günahkarı sən özünsən, incimə.

İnadkarsan, dönməyirsən sözündən,
İnciyirsən tək qalanda özündən.
Pərişansan, oxuyuram gözündən,
İnadkarı sən özünsən, incimə.

İdris gül bağında qanqal bitirməz,
Yaxşılıq edənin haqqın itirməz.
Kinayəli, minnətli söz götürməz.
Səbəbkarı sən özünsən, incimə.

İ İ Ə

Qıfıllanıb, bəxtim açan tapmıram,
İstəyimə, mətləbimə çatmıram.
Qəm-qüssədən gecə-gündüz yatmıram.
Anlaya bilmirəm nədir günahım?
Göylərə qalxıbdı amanım, ahım.

Adına tikdiyim evim boşaldı,
Çəkdiyim zəhmətim özümə qaldı.
Fələk ayrı salıb, qisasın aldı.
Anlaya bilmirəm nədir günahım?
Göylərə qalxıbdı amanım, ahım.

Əlvida söylədim sevdiiyim qıza,
Sonda həsrət qaldım ədaya, naza.
Fərq qoya bilmirəm qış ilə yaza.
Anlaya bilmirəm nədir günahım?
Göylərə qalxıbdı amanım, ahım.

İdrisəm, inam yox görən gözümə,
Təsəlli verirəm özüm-özümə.
Yaşım axır gücdən düşən dizimə.
Anlaya bilmirəm nədir günahım?
Göylərə qalxıbdı amanım, ahım.

İ Ş

Məhəbbət güc gəldi, açıldı dilin,
Qələmlə dərdləşir titrəyən əlin.
Gözlərin təslimdi axan yaşına,
Durub, boylanırsan elçi daşına.
Sevgi duyan qəlbi bir hədəf seçir,
Alovdan əyninə bir libas biçir.
Gizlədə bilmədin qalxan tüstünü,
Məcburən açırsan sirrin üstünü.
Səsin möhkəm çıxır, dinsən yavaş da,
Eşqə uduzmusan, ay qız, savaşda.
Sevgimlə yoluna işıq salıram,
Halını küləkdən xəbər alıram.
İdris qapınıza elçi tək gəlir,
Səni sevməyini el, aləm bilir.
Etiraz etsən də dildə sözünlə,
Razılıq verirsən sevən gözünlə.

İ Ə Ə İ

Aşıqın çəkdiyin sevənlər bilər,
Dərdini, halını soranla bölər.
Sevgiyə dəyəri verməyən gözəl
Həqiqi aşiqə rısxəndlə gülər.

Sənə qarğımazdım heç vaxtı belə,
Sözündən inciyib, gəlmişəm dilə.
Qəlbimi yaxırsan hicran oduyla,
İstərəm tezliklə başına gələ.

Arxanca baxmaqdan boynum əyilib,
Adıma çarəsiz, yazıq deyilib.
Əynimə geydiyim hər təzə paltar,
Tez solur elə bil çoxdan geyilib.

Qəddim əyilsə də, yaşım əllidi,
Vəfalı olmağım xalqa bəllidi.
İdrisi bu dərdə salan, bilin ki,
Ahuya bənzəyən acıdıllidi.

İnsandan qurbanlıq olsaydı əgər,
Yolunda canımdan hər gün keçərdim.
Vaxtsız bir əcələ versəydin dəyər,
Ayrılıq zəhərin sutək içərdim.

Bədirlənmiş çöhrən Haqdan payındı,
Kamantək qaşların sanki yayındı.
Desəydin, qardaşın mənə qayındı,
Qarşında qul kimi, boyun əyərdim.

Rəğbətin böyükdü müqəddəs dinə,
Allah salamını verirsən mənə.
Bilsəydim ölməyim köməkdir sənə,
Biçdiyin kəfəni sağkən geyərdim.

İdrisəm, Məcnunam el arasında,
Qovrulub yanıram eşq qarasında.
Bir nicat görsəydim göz qarasında,
Qapını elçi tək özüm döyərdim.

Neyləsəm, yenə də razı qalmırsan,
Üstümə qanadın ay qız, salmırsan.
Ölüm mələyitək durub qarşımda,
Canımı bəs niyə çəkib almırsan?

Qəlbinə yol tapıb, kaş ki, girəydim,
Dərdimin əlacın orda görəydim.
Köksündə qorunan məhəbbət gülün,
Halallıq alaraq, özüm dəreydim.

Təmiz ad-sanınla sən ucalırsan,
Tanrının əmriylə yaşa dolursan.
Üzünün nuruyla özün bilmədən,
Ayı utandırıb, ruhdan salırsan.

İdrisəm, bir sözü yalan yazmıram,
Yolunda tor qurub, quyu qazmıram.
Röyamda gördüyüm vüsəl anların,
Kimsəyə söyləyib, tərsə yozmuram.

Ə Ş

Allah verən eşqə sən inanmadın,
Yersiz inadından heç usanmadın.
Eşqimi qəlbindən silə bilmirsən,
Gecələr yuxuma niyə gəlmirsən?

Sevgimi boğmağa şəstlə çalışdın,
Sönməyən közümdən yandın, alışdın.
Tənha nəfəsindən evin qızmayır,
Yox sözün əlində qələm yazmayır.

Saf sevgi deməyəm, təkcə mənimdi,
Sevənlərə vəfasız yar qənimdi.
İdrisəm, sözümün vardır kəsəri,
Hər dildə yazılır sevgi əsəri.

Ə Ə

Qəlbimin qapısın bağlı qoymasam,
Aləmi dumanək tüstüm bürüyər.
Məhəbbət gülünü bir gün qoxmasam,
Ovunmaz ürəyim, dərdən çürüyər.

İlahi hökmünü yazıbdır belə,
Hər kəs bəxt yükünü özü daşıyır.
Aşiq var, istəyin gətirir dilə,
Aşiq var, ümitsiz tənha yaşayır.

Özəyi qurumuş ağac kimiyəm,
Bircə himə bəndəm, kökündən qopum.
İdrisəm, dənizdə sınıq gəmiyəm,
İzin ver, mən sənə qəlbinə hopum.

Ə Ə

Vədəsiz yetişən gül kimi soldun,
Üsyan etməyinin mənası yoxdur.
Əzaba dözməyib saçını yoldun,
Mətləbə çatmayan dünyada çoxdur.

Həqiqi sevənlər bil, qovuşmayır,
Aranı yalançı iblis vuranda.
Xətası başdan da heç sovuşmayır,
Fələk yollarında torun quranda.

Ay İdris, ümidin bir gün bitəcək,
Qəlbində yol vermə acı qəhərə.
Əzrayıl imdada vaxtda yetəcək,
Həsərət qalacaqsan nurlu səhərə.

Günəşi görəndə ulduzlar sönür,
Çırağı sağikən sönənlər kimi.
Şirin xatirələr nağıla dönür,
Rəyada çin olan arzular kimi.

Cəmalın görəndə vücudum əsir,
Dilimin yolunu dodağım kəsir.
Ürəkdə tikmişəm alınmaz qəsir,
Şahları qoruyan saraylar kimi.

İlham pərimi də xəbər alırsan,
Elə bil qayğıma özün qalırsan.
Köksümə sönməyən atəş salırsan,
Ocağı yandıran alışqan kimi.

Günahdan keçməyir sevdiyi pəri,
Üzümü yandırır xəcalət təri.
Xaliqdi İdrisin son ümid yeri,
Gözlərin əbədi yumana kimi.

Çəkir məni bərkə-boşa,
Məhəl qoymur axan yaşa.
Görməsəydim inanmazdım,
Bir ət ürək dönsün daşa.

Dərdə dözmür İdris daha,
Ölüm olub indi baha.
Görməsəydim inanmazdım,
Fələk baxmır heç bir aha.

İ

Dünyaya yenidən gələ bilsəydim,
Məhəbbət şərbətin yenə içərdim.
Xalığın iznin ala bilsəydim,
İnan ki canımdan sözsüz keçərdim.

Şirin xatirəmi ala bilsələr,
Özümü köməksiz, tənha sanaram.
Adını ruhumdan silə bilsələr,
Atəşsiz od tutub, tamam yanaram.

Sevənlər həyatda sağkən qovuşsa,
Şahid mələkləri bayram edərlər.
Hicranın acısı qəlbdən sovuşsa,
İblislər sevgiyə hörmət edərlər.

İdris saralsa da tamam solmayıb,
Öz yükün hələ ki, özü daşıyır.
Əzrayıl canım hələ almayıb,
Sabaha ümidlə bellə yaşayır.

Ə Ə

Günəş kimi şölə saçır,
Əl uzatsam məndən qaçır.
Mənim üçün mələklər də,
Bir gözələ ağız açır.

Bəzəyi göydən ələnir,
Gözlərindən nur çilənir.
Gizlətsəm də əllərimi,
Yarım deyib, pay dilənir.

Cavanlığı vurdum başa,
Gələn fəsil dönüb qışa.
Sevgi mənə qarğış edib,
Məhəbbətsiz, tənha yaşa.

Qiyamətim qopub çoxdan,
Əlim çıxıb vardan, yoxdan.
Nişan alıb ürəyimi,
Əcəl yayın üzüb oxdan.

İ İ İ Ə İ Ə

Tanrıya tapınan yazar (<i>Asif Hacıyev</i>).....	3
Xəzinə xarabalıqlarda olur... (<i>Mirəziz Seyidzadə</i>)	5

İ

Tanrı sınağı	8
Dünya.....	9
İlahi əsər.....	10
Otuz cüz Quran	11
Ölüm aktı	12
Sözsüz	13
Qiyamət.....	15
Dövrünün gərdişi.....	17
Tanrı borcu.....	18
Allah yolu	19
Haqq yola çağırış	20
Kişi sözü	21
Yaradan versə	22
Zamanın sahibi	23
Hər qisməti özü yazır ilahi.....	24
İllərə bəzəkdi hər cümə günü.....	25
Hacəti verən Allahdı	26
Doğru yol	27
Sözün dəyəri	28
İnam yolunda	29
Allaha inam.....	30
Mən	32
Bəşərin hakimi	33
Peyğəmbər gülü	34
Mətləbi rəhmandan istəyək	35
Bəşərin sütunu.....	36
Anaxanım nənə	37
İnsan.....	38
Qəbiristanlıq.....	39
Lənət şeytana	40

Mələk	42
Günahı Allah silir	43
Şükrüm sonsuzdur sənə, İlahi!	44
İblisin kəndiri	45
Atanın dərdi	46
Yaradanın fərmanı	47
Ayların sultanı.....	48
Baba istəyi.....	50
Qonaq gəlmişik bu dünyaya biz.....	51
Yetimlik	52
Çörək.....	54
Haqdan gələn bəla	55
Ucalıq.....	56
Şeytan.....	57
Haqqı söyləmək borcumuzdur	58
İblisdən qorunaq.....	59
Günahkar insandı	60
Tanrı yazısı	61
Analar.....	62
Əbədi Allah.....	63
Torpaq.....	64
İblis	65
Ziyarət.....	66

İsmayılının	67
Fərqli dünya	69
Dayağısan ellərin	70
Sən İdrisin dostusan	71
Aşıq Yanvar Bədəlova ithaf.....	72
Pünhan İsmayılıya ithaf	73
Eloğlum.....	74
Tarixdə qalan iz.....	75
Uğurlar dilərəm sənə.....	76
Sirli dünya.....	77
Sən özüsən bu mahalın, bu elin.....	78
Qalasan baba	79
Dünyanın işi.....	80

Əsgər atası.....	81
Bulud.....	82
Şair olmasaydın.....	83
Bahar	84
Sabaha inam.....	85
Dostluğu qoruyaq.....	86
Dünya mənə zindandır	87
Pərişansan niyə, dünya?	88
Qaçqınlıq həyatı yamandı	89
Kamilə.....	90
Kasıblıq bəladır.....	91
Neyləyim?.....	92
Nəsihət	93
Hökmlü pul	94
Səbir.....	96
Acısın çəkərsən	97
Qardaş	98
Qələm.....	99
Cavanlıq	100
Haqqa pənah	101
Bir qoca gördüm	103
Günahsız dünya	105
Günəş	107
Bulud.....	108
O günlər	109
Oğlum	110
“Dost dostdan haqq salamı üzərsə...”	110
“Var-dövlətə həris olan kəslərə...”	110
“Tanrının xoşuna gəlmək istəyəni...”	111
“Dünyada rəhmli mənim dinimdi...”	111

ə	ə ə	ə
Məhəbbət tilisimdi	112	
A dünya.....	114	
Yaşadacam səni özümçün	115	
Nə var ki?.....	116	
Vaxtsız məhəbbət.....	117	
İlk məhəbbət	118	

Sevəcəm səni.....	119
Nakam eşq.....	120
Hansı qara qüvvə aldatdı səni?	121
Xəyal olan mələk	122
İstəmirəm kimsə mənə tay olsun.....	123
Sevgi toru.....	124
Nakam köçdün məzara.....	125
Sevdamdan dönmərəm	126
Gəlmə bizim kəndimizə, gəlmə sən (<i>Aydın Kəlbəcərli</i>)....	127
Tanrı cüt yaratmış deyəsən sizi.....	128
Rəhmandı hər şeyi bilən.....	129
Hər aşiqə öz sevgisi gərəkdi	130
Sevəcəksən məni.....	131
Sevgidən bezməyəm.....	132
Elə bilmə ölmüşəm	133
Bölünmüş ürək.....	134
Bu axşam.....	135
Ayrılmayaq öluncə.....	136
Çin olmayan diləklər.....	137
Dara düşmüşəm.....	138
Sevgi harayı	139
Vəfasız	140
Axtarıram mənə tayı	141
Əbədi möhür	142
Halallaşaq bu dünyada	143
Qüssə, kədər oldu varın.....	144
Düşüncə	145
Sevgi gileyi	146
Məhəbbət	147
Məhəbbətin yükü	148
Xəyali görüş.....	149
Günahkar bəndə	150
İncimə	151
Anlaya bilmirəm	152
Elçi daşı.....	153
Sevgi xəstəsi	154
Allah salamı	155
Ayı utandıran	156

Allah verən eşq	157
Həsərət	158
Nurlu səhər	159
Ömür boyu	160
Bahali ölüm	161
Sabaha ümid	162
Əcəl yayı	163

***Kitab “Mütərcim” Nəşriyyat-Poliqrafiya Mərkəzində
səhifələnmiş və çap edilmişdir.***

Чapa илмзалаһыб: 20.08.2014.
Формат: 84х108 1/16. Гарнитур: Тимес.
Щяъми: 10,5 ч.в. Тираж: 200. Сифарш № 145.
Гиймяти мцгавлия иля.

**TƏRCÜMƏ
VƏ NƏŞRİYYAT-POLİQRAFIYA
MƏRKƏZİ**

Az 1014, Bakı, Rəsul Rza küç., 125
596 21 44; 497 06 25; (055) 715 63 99
e-mail: mutarjim@mail.ru
www.mutercim.az

Azf-281153

Hacı İdris İbrahimov 1960-cı ildə İsmayılı rayonunun Quşencə kəndində anadan olub. 1967-ci ildə Quşencə kənd orta məktəbinin birinci sinifinə qəbul edilib. 1977-ci ildə həmin məktəbin onuncu sinifini bitirib.

1979-1981-ci illərdə Sovet ordusu sıralarında hərbi xidmətdə olub. 1984-cü ildə Bakı Sovet Ticarəti Texnikumunu bitirib. 1984-1989-cu illərdə İsmayılı rayonunun “İnqilab” sovxozunda mühasib işləyib. 2001-ci ildə Həcc ziyarətində olub.

Gənc yaşlarından yaradıcılığa meyilli olub. Beş kitabın - “Quşencədən Məkkəyə gedən yollar”, “Quşencə - dünəndən bu günə gələn yol”, “Tanrı dühası”, “Cavanşir yurdunun pəhləvanı”, “İlahi nur” və onlarca məqalənin müəllifidir.

2005-ci ildən Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin, 2006-cı ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. *Sənə-publisistdir.* 2011-ci ildən Azərbaycanı Yazıçılar Birliyinin Ensiklopediyasına adı düşüb.

2014-cü ildə “Əsrin ziyalı” və “İlin şairi” fəxri diplomuna layiq görülüb.

Evlidir, iki oğlu var.